

Skatter och avgifter till landskapet

F 1 Landskapsskattelag (1993:58)

1 §. Tillämpningsområde

På förvärvsinkomst skall betalas skatt till landskapet (*landskapsskatt*).

Med förvärvsinkomst avses sådan inkomst som enligt bestämmelserna i inkomstskattelagen (FFS 1535/1992) är eller utgör förvärvsinkomst.

Med landskapsskatt avses tilläggsskatt på förvärvsinkomst.

2 §. Skattskyldig

Skyldiga att betala landskapsskatt är fysiska personer och dödsbon som enligt kommunalskattelagen [(1993:37)] för landskapet Åland är skyldiga att betala kommunalskatt, dock inte begränsat skattskyldiga.

Kommunalskattelag (1993:37) för landskapet Åland har ersatts av kommunalskattelag (2011:119) för landskapet Åland.

3 §. (2002/43) Beräkning av den beskattningsbara förvärvsinkomsten

Den beskattningsbara förvärvsinkomsten beräknas på samma grunder som den beskattningsbara inkomsten vid kommunalbeskattningen beräknas enligt bestämmelserna i kommunalskattelagen för landskapet Åland.

Om den beskattningsbara förvärvsinkomsten som fastställs för en skattskyldig understiger 10 euro skall skatten inte debiteras.

4 §. Underskottsgottgörelse

Underskottsgottgörelse som avses i 131 § inkomstskattelagen skall dras av från landskapsskatten enligt denna paragraf om en del av underskottsgottgörelsen skall dras av från kommunalskatten enligt 133 § nämnda lag. Gottgörelsen skall i så fall efter att avdrag enligt 132 § nämnda lag har gjorts fördelas mellan respektive skatter som uppräknas i 133 § nämnda lag i förhållande till dessas belopp, dock så att landskapsskattens och kommunalskattens belopp adderas när den del av underskottsgottgörelsen som skall avdras från kommunalskatten enligt 133 § nämnda lag räknas ut. Den del av gottgörelsen som skall avdras från kommunalskatten enligt 133 § nämnda lag fördelas mellan landskapsskatten och kommunalskatten i förhållande till dessas belopp.

5 §. (2002/43) Skattesats

Skattesatsen för landskapsskatten är 3,5.

5a §. Upphävd (2002/43).

6 §. Beskattningsförfarande

Fastställandet av till landskapet på grund av förvärvs-

inkomst årligen utgående landskapsskatt i stöd av denna lag samt skattens debitering och uppbörd verkställs i tillämpliga delar enligt vad därom är stadgat om skatt som på inkomst skall betalas till kommunen i lagen om beskattningsförfarande (FFS 1558/1995) och i förordningen om beskattningsförfarande (FFS 1579/1995) samt i bestämmelser som utfärdats med stöd av lagen eller förordningen. (1997/39)

De i 1 mom. nämnda författningarna och bestämmelser som har utfärdats med stöd av dem skall tillämpas i landskapet sådana de lyder när denna lag träder i kraft. Sker därefter ändringar av författningarna eller av bestämmelser som har utfärdats med stöd av dem skall de ändrade bestämmelserna gälla i landskapet från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket.

3-4 mom. upphävda (2002/60).

Förordning om beskattningsförfarande (FFS 1579/1995) ska tillämpas inom landskapets behörighetsområde i den lydelse som förordningen hade innan den upphävdes den 1 november 1998 genom förordning om beskattningsförfarande (FFS 763/1998).

7 §. Förskottsuppbörd

För uppbörden av landskapsskatt verkställs under skatteåret förskottsuppbörd i tillämpliga delar enligt vad därom är stadgat om den skatt som enligt lagen om beskattningsförfarande skall debiteras till en kommun i lagen om förskottsuppbörd (FFS 1118/1996) och i förordningen om förskottsuppbörd (FFS 1124/1996) samt i bestämmelser som har utfärdats med stöd av lagen eller förordningen. (1997/35)

De i 1 mom. nämnda författningarna och bestämmelser som har utfärdats med stöd av dem skall tillämpas i landskapet sådana de lyder när denna lag träder i kraft. Sker därefter ändringar av författningarna eller av bestämmelser som har utfärdats med stöd av dem skall de ändrade bestämmelserna gälla i landskapet från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket.

8 §. Skatteuppbörd

Uppbörd, indrivning och återbäring av landskapsskatt samt förskott, annan prestation och förskottsinnehållning som erläggs genom förskottsuppbörd skall verkställas i tillämpliga delar enligt vad därom är stadgat om kommunalskatt samt förskott, annan prestation och förskottsinnehållning som erläggs genom förskottsuppbörd i lagen om skatteuppbörd (FFS 611/1978) och i förordningen om skatteuppbörd (FFS 903/1978) samt i bestämmelser som har utfärdats med stöd av lagen eller förordningen.

De i 1 mom. nämnda författningarna och bestämmelser som har utfärdats med stöd av dem skall tillämpas i

F 2 LL (1993:27) om grunderna för avgifter till landskapet

landskapet sådana de lyder när denna lag träder i kraft. Sker därefter ändringar av författningarna eller av bestämmelser som har utfärdats med stöd av dem skall de ändrade bestämmelserna gälla i landskapet från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket.

L om skatteuppbörd (FFS 611/1978) ska tillämpas inom landskapets behörighetsområde i den lydelse som den hade innan den upphävdes den 15 augusti 2005 genom L om skatteuppbörd (FFS 609/2005). Förordning om skatteuppbörd (FFS 903/1978) ska tillämpas inom landskapets behörighetsområde i den lydelse som den hade innan den upphävdes den 20 september 2005 genom finansministeriets förordning om skatteuppbörd (FFS 747/2005).

9 §. Förvaltningsavgifter

De förvaltningsavgifter som enligt de i 6 § 1 mom., 7 § 1 mom. och 8 § 1 mom. nämnda författningarna ankommer på statens myndigheter eller tjänstemän skall i landskapet handhas av [landskapsstyrelsen] om de enligt 23 § självstyrelselagen ankommer på landskapet.

9a §. Dröjsmålspåföljder

Vid försummelse att inom utsatt tid betala landskapsskatt uppbärs dröjsmålsränta och restavgift med iakttagande i tillämpliga delar av bestämmelserna om försummelse att inom utsatt tid betala kommunalskatt i lagen om skattetillägg och förseningsränta (FFS 1556/1995). (1997/30)

Den i 1 mom. nämnda lagen skall tillämpas i landskapet sådan den lyder när denna lag träder i kraft. Sker därefter ändringar i lagen skall de ändrade bestämmelserna gälla i landskapet från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket.

10 §. Förlust av skattefordran

Om preskription av landskapsskatt gäller vad om preskription av skatt är stadgat i rikslagstiftningen.

11 §. Ändringssökande

Om rätten att söka ändring genom rättelseyrkande, skatteanmärkning och besvär, om överklagbarheten samt om besvärsförfarandet, sättet att framställa rättelseyrkande och skatteanmärkning stadgas i [beskattningsslagen], i lagen om förskottsuppbörd och i lagen om skatteuppbörd.

12 §. Ikraftträdelsebestämmelser

Denna lag träder omedelbart i kraft. Genom landskapslag bestäms när landskapsskatt första gången skall uppbäras. (1998/116)

Genom denna lag upphävs landskapslagen (1958:18) den 9 juli 1958 om uppbärande av skatt till landskapet Åland.

F 2 Landskapslag (1993:27) om grunderna för avgifter till landskapet

1 §. Lagens tillämpningsområde

I denna lag regleras de allmänna grunderna för när landskapsregeringens och underlydande myndigheters prestationer skall vara avgiftsbelagda och för storleken av de avgifter som uppbärs för prestationerna.

Denna lag gäller inte landskapets affärsverk eller fonder.

2 §. Avgiftsbelagda prestationer

Följande prestationer skall vara avgiftsbelagda:

- 1) varor som producerats eller saluförs,
- 2) tjänster som har tillhandahållits på beställning eller annars på uppdrag av någon,
- 3) prövning av ansökan samt
- 4) övrig verksamhet, när prestationen utförs till följd av en åtgärd av mottagaren.

3 §. Avgiftsbefriade prestationer

Följande prestationer skall vara avgiftsfria:

- 1) prestationer som inte kan anses direkt utförda för en enskild person eller ett enskilt företag eller annars för en klart avgränsad grupp,
- 2) prestationer vilkas syfte är att ge förmåner som tryggar den enskildes utkomst samt
- 3) råd, anvisningar, vägledning och information, om dessa endast medför låga kostnader.

4 §. Avgifter för offentligrättsliga prestationer

Avgifter för offentligrättsliga prestationer skall beräknas så att full kostnadstäckning uppnås.

Om det finns grundad anledning av orsaker som hänför sig till hälso- och sjukvård, sociala ändamål, miljövärd, utbildningsverksamhet eller allmän kulturverksamhet eller orsaker som kan jämföras med dessa kan landskapsregeringen bestämma att en avgift allmänt uppbärs så att full kostnadstäckning inte uppnås eller att avgift inte skall uppbäras.

Om det finns skäl kan landskapsregeringen bestämma att en avgift, som annars skall fastställas så att full kostnadstäckning uppnås, fastställs till ett högre belopp eller att en prestation som skall vara avgiftsfri beläggs med avgift.

De kostnader som läggs till grund när en avgift bestäms får inte vara högre än vad en ändamålsenlig kvalitetsnivå förutsätter.

5 §. Priset på övriga prestationer

Priserna för andra prestationer än de som nämns i 4 § bestäms enligt företagsekonomiska grunder.

6 §. Beslutande myndighet

Landskapsregeringen beslutar vilka prestationer som är avgiftsbelagda och fastställer storleken på avgifterna.

Landskapsregeringens allmänna förvaltning: ÅLRB (2016:46).

Landskapsregeringens motorfordonsbyrå: ÅLRB (2015:119).

Ålands polismyndighet: ÅLRB (2016:94).

ÅMHM: ÅLRB (2017:25).

7 §. Uppbörd av avgifter för offentligrättsliga prestationer

Avgift skall betalas i samband med beställningen eller när ansökan ges in. Om inte detta sker skall beställaren eller sökanden åläggas att betala avgiften inom en viss tid. Samtidigt skall beställaren eller sökanden meddelas att beställningen utförs eller att ansökan behandlas endast om avgiften betalas inom föreskriven tid. I annat fall skall avgift betalas vid överlämnande av prestationen eller genom fakturering genast när prestationen är färdig.

Landskapsregeringen kan göra undantag från kravet att avgiften skall betalas i samband med beställningen eller när ansökan ges in.

Betalningstiden för en avgift skall vara minst 14 dagar räknat från det att räkningen postades eller förmedlades på annat lämpligt sätt. (2007/24)

Om avgiften inte betalas senast på förfallodagen,

skall nödvändiga åtgärder vidtas för erhållande av betalning. På ett obetalt belopp uppbärs dröjsmålsränta enligt räntelagen (FFS 633/1982). (2007/24)

Betalas inte avgiften i tid skall ansökan avvisas eller beställningen inte utföras.

Landskapsregeringen får, om det finns särskilda skäl, betala tillbaka hela eller en del av avgiften för en prestation.

8 §. Indrivning av avgifter

Avgifter för offentligtgrättsliga prestationer får indrivnas [enligt lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsokningsväg (FFS 367/1961)].

Vid indrivning av fordringar som hänför sig till andra prestationer iakttas vad som är bestämt om indrivning av privaträttsliga fordringar.

L om indrivning av skatter och avgifter i utsokningsväg (FFS 367/1961) har ersatts av L om verkställighet av skatter och avgifter (FFS 706/2007).

9 §. Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1993.

De bestämmelser om avgift och stämpelskatt som med stöd av

1) landskapslagen (1952:27) angående avgifter, som skola erläggas för särskilda Ålands landskapsförvaltning underlydande myndigheters expeditioner och tjänsteförrättningar,

2) 1 § 2 och 3 mom. landskapslagen (1971:10) om polisverksamheten,

3) 17 och 47 §§ landskapslagen (1977:37) om brand- och räddningsväsendet,

4) 10 § och 26 § 3 mom. landskapslagen (1977:41) om naturvård,

5) 24 och 34 §§ ellagen (1982:38) för landskapet Åland,

6) 3 § 1 mom. landskapslagen (1971:12) om tillämpning i landskapet Åland av vissa riksförfattningar rörande explosionsfarliga ämnen,

7) landskapslagen (1977:73) om stämpelskatt samt

8) 15 § landskapslagen (1975:9) om motorfordonsbyrå

tillämpas och med stöd av dem utfärdade bestämmelser som tillämpas i landskapet när denna lag träder i kraft, skall tillämpas i landskapet till dess landskapsregeringen med stöd av denna lag beslutar annat.

F 3 Landskapslag (2007:23) om grunderna för avgifter till Ålands hälso- och sjukvård

1 §. (2016/93) Tillämpningsområde

I denna lag regleras grunderna för de patientavgifter som Ålands hälso- och sjukvård tar ut. Lagen tillämpas inte på prissättningen av de varor och andra tjänster som Ålands hälso- och sjukvård säljer.

2 §. (2014/30) Avgift för hälso- och sjukvårdstjänst

En avgift kan uppbäras för en hälso- och sjukvårdstjänst. Avgiften för en tjänst får vara högst lika stor som kostnaden för att producera tjänsten.

3 §. Avgiftsfria tjänster

Följande tjänster är avgiftsfria:

1) (2016/93) undersökning och vård av levande organdonator när ingreppet görs för att ta till vara organ eller annat biologiskt material för behandling av sjukdom eller kroppsskada hos en annan människa eller för annat medicinskt ändamål,

2) skolhälsovård, barn- och mödrahälsovård samt livmoderhalscancerscreening,

3) läkarbesök för bedömning av om patienten skall tas in för vård oberoende av dennes vilja,

4) hembesök som sker helt på läkarens eller vårdpersonalens initiativ,

5) (2016/93) undersökning och behandling av allmänfarliga smittsamma sjukdomar samt HIV-infektion, gonorré och sexuellt överförd klamydiainfektion.

Landskapsregeringen kan besluta om grunder för när en tjänst som enligt denna lag är avgiftsbelagd skall vara avgiftsfri för användaren.

4 §. (2016/93) Högkostnadsskydd

Högekostnadsskyddet ska skydda patienten från alltför höga avgifter för hälso- och sjukvård. Den som under kalenderåret har nått gränsen för högkostnadsskyddet är befriad från att därefter betala ytterligare sådana avgifter som ingår i skyddet under resten av året. I högkostnadsskyddet ingår patientavgifter för öppenvård eller kortvarig institutionsvård. Följande avgifter ingår inte i högkostnadsskyddet:

1) avgifter för tandvård,

2) avgifter för uteblivna besök,

3) grunddelen av dygnsavgiften för sjukhusvistelse,

4) avgifter för grov rengöring, service och transport av hjälpmedel,

5) avgifter för intyg och utlåtanden,

6) avgifter för individuell träning eller självträning i sal efter program samt

7) avgifter för gruppbesök inom livsstilsmottagningen, rehabiliterings- och fysiatriskliniken och motsvarande verksamhet.

Gränsen för högkostnadsskyddet är 475 euro per kalenderår. Högekostnadsskyddet är dock:

1) 125 euro för de som under kalenderåret fyller 75 år eller mer samt för de som vid den senaste beskattningen hade sammanlagda beskattningsbara kapital- och förvärvsinkomster i statsbeskattningen under 14 000 euro,

2) 250 euro för de som har beviljats sjukpension eller invalidpension på heltid samt för de som vid den senaste beskattningen hade sammanlagda beskattningsbara kapital- och förvärvsinkomster i statsbeskattningen från 14 000 euro men under 16 000 euro,

3) 100 euro för barn och ungdomar till och med det kalenderår de fyller 20 år.

Om en person under kalenderåret har betalat patientavgifter till ett högre belopp än vad som anges ovan har han eller hon rätt att få tillbaka den överstigande delen. Om krav på återbetalning inte har ställts före utgången av kalenderåret efter det år då högkostnadsskyddet upp nåddes går personen miste om sin rätt till återbetalning. Om det på grund av en myndighets eller ett försäkringsbolags beslut eller på grund av en ändringsansökan blir klart först efter uppföljningsåret om avgifterna omfattas

F 3 LL (2007:23) om grunder för avgifter till ÅHS

av högkostnadsskyddet eller inte, ska kravet på återbetalning ställas inom ett år från det beslutet har meddelats eller beslut med anledning av besvär har vunnit laga kraft.

Landskapsregeringen kan besluta att de ovan i 1 mom. uppräknade avgifterna ska ingå i högkostnads-skyddet.

5 §. Långvarig institutionsvård

Institutionsvård som beräknas pågå eller har pågått längre än tre månader är att betrakta som långvarig institutionsvård.

Avgiften för långvarig institutionsvård (*långvårdsavgiften*) fastställs enligt patientens betalningsförmåga. Avgiften får uppgå till högst ett belopp som motsvarar 85 procent av patientens månadsinkomst. Patienten måste dock alltid till sitt förfogande ha minst 97 euro i månaden. (2011/82)

Om den som är i långvarig institutionsvård omedelbart innan institutionsvården inletts har levt i gemensamt hushåll i äktenskap eller under äktenskapsliknande förhållanden och hans eller hennes månadsinkomst är större än makans eller makens månadsinkomst, fastställs långvårdsavgiften på basis av makarnas sammanräknade månadsinkomst. Avgiften får uppgå till högst ett belopp som motsvarar 42,5 procent av den sammanräknade månadsinkomsten. Den som får institutionsvård måste dock alltid till sitt förfogande ha minst 97 euro i månaden. Om båda makar som avses i detta moment är i långvarig institutionsvård fastställs avgiften enligt vad som anges i 2 mom. (2011/82)

Långvårdsavgift debiteras från och med den första hela kalendermånaden som patienten är i långvarig institutionsvård. Avgiften fastställs tillsvärdare. Den skall justeras om betalningsförmågan har förändrats väsentligt, om det är uppenbart att de förhållanden som skall beaktas när avgiften fastställs har förändrats eller om avgiften visar sig vara felaktig. En avgift som fastställts på grund av uppenbart felaktiga uppgifter från användaren kan rättas retroaktivt för högst ett år.

Det minimibelopp i euro som avses i 2 och 3 mom. och som ska stå till en patients förfogande ska justeras vartannat år utifrån förändringen i arbetspensionsindex enligt 98 § lagen om pension för arbetstagare (FFS 395/2006). Som grund används det poängtal för arbetspensionsindex som har fastställts för justeringsåret för tillämpning av 98 § lagen om pension för arbetstagare. De indexjusterade beloppen ska avrundas till närmaste euro. Landskapsregeringen fastställer de indexjusterade beloppen senast den 15 december justeringsåret. De indexjusterade eurobeloppen träder i kraft den 1 februari året efter justeringsåret. (2011/82)

6 §. Avgiftsgrundande inkomster

Långvårdsavgiften fastställs med månadsinkomsten som grund. Varierar månadsinkomsterna fastställs avgiften med den genomsnittliga månadsinkomsten under föregående år som grund. Såsom inkomster beaktas inkomsterna efter förskottsinnehållning och förskottsbetalning samt skattefria inkomster enligt vad som bestäms i denna paragraf.

Förutom löneinkomster beaktas pensioner och med dem jämförbara förmåner, livräntor samt förmån som

skall betalas i pengar och som i samband med överlåtelse av en fastighet har förbehållits för viss tid eller på livstid (sytning) samt andra fortlöpande personliga inkomster samt nettoinkomster av kapital och annan egendom, såsom ränte-, dividend- och hyresinkomster.

Såsom inkomster beaktas även kapitalinkomst- och förvärvsinkomstandelar av jordbruk och näringsverksamhet som har fastställts vid den senast slutförda beskattningen samt skattskyldigs andel av en sammanlutnings inkomst. Nämnda inkomster kan, i jämförelse med den inkomst som den senast slutförda beskattningen visar, justeras med de procenttal som skattestyrelsen årligen fastställer i sitt beslut om den inkomst som skall läggas till grund för förskott.

Såsom inkomster beaktas inte:

- 1) barnbidrag,
- 2) upphävd (2011/82),
- 3) upphävd (2011/82),
- 4) barnförhöjning som betalas i anslutning till folkpension,
- 5) bostadsbidrag,
- 6) upphävd (2011/82),
- 7) utbetalning av olycksfallsförsäkring med anledning av sjukvårds- och undersökningskostnader,
- 8) understöd som betalas med anledning av fullgörande av civil eller militär värnplikt,
- 9) fronttillägg som betalas i anslutning till folkpension,
- 10) studiestöd,
- 11) stöd för rehabilitering, inklusive sysselsättningspenning och reseersättning som betalas som utkomststöd,
- 12) stöd som betalas i samband med uttagning till och deltagande i sysselsättningsfrämjande utbildning,
- 13) stipendier och andra understöd som betalas för studier, praktik eller annan kompetenshöjande verksamhet,
- 14) underhållsbidrag eller underhållsstöd som betalas till ett minderårigt barn till patienten eller, om avgiften bestäms på basis av makarnas sammanlagda inkomster, till ett minderårigt barn till patientens make,
- 15) i pensioner och därmed jämförbara inkomster ingående förhöjningar som beror på försörjningsplikt eller
- 16) andra motsvarande understöd eller ersättningar för kostnaderna för familjevård eller stöd för vård av barn i hemmet.

7 §. Avdrag från inkomsterna

Innan långvårdsavgiften fastställs skall från patientens inkomster dras av:

- 1) de fastställda underhållsbidrag som skall betalas av honom eller henne,
 - 2) andra motsvarande kostnader som följer av hans eller hennes faktiska familjeförhållanden samt
 - 3) förmån som av honom eller henne skall betalas i pengar och som i samband med överlåtelse av en fastighet har förbehållits för viss tid eller på livstid (sytning).
- Avdrag enligt 1 mom. 1 punkten görs dock inte om den som är mottagare av underhållsbidraget är maka eller make till den som betalar underhållsbidraget och makarna har levt i gemensamt hushåll omedelbart innan institutionsvården inleddes.

8 §. Avgift enligt betalningsförmåga

Landskapsregeringen kan besluta att även andra avgifter än långvårdsavgiften skall uppbäras enligt användarens betalningsförmåga. Avgiften fastställs då enligt de grunder som anges i 5 § 2 och 4 mom. samt 6 och 7 §§. Landskapsregeringen kan därutöver besluta att avgiften skall fastställas med beaktande av att den som saken gäller lever i gemensamt hushåll i äktenskap eller äktenskapsliknande förhållanden, att det finns minderåriga barn i samma hushåll, andra av personens faktiska familjeförhållanden beroende faktorer som påverkar betalningsförmågan eller den underhållsskyldighet som avses i lagen om underhåll för barn (FFS 704/1975).

9 §. Avgift för uteblivet besök

Landskapsregeringen kan besluta att en särskild avgift skall uppbäras av den som på förhand reserverat mottagningstid men utan godtagbar orsak underlåtit att komma till mottagningen på den reserverade tiden. Avgiften kan uppbäras även i fråga om en tjänst som annars skulle vara avgiftsfri.

10 §. Efterskänkande och nedsättning av avgift

Ålands hälso- och sjukvård kan besluta att en avgift skall efterskänkas eller nedsättas till den del förutsättningarna för patientens eller dennes familjs försörjning eller förverkligandet av patientens lagstadgade försörjningsplikt äventyras av att avgiften tas ut. Myndigheten kan även besluta att en avgift skall efterskänkas eller nedsättas om det är befogat med beaktande av vårdsynpunkter.

11 §. Avgift för vård som ersätts enligt den lagstadgade olycksfallsförsäkringen och trafikförsäkringen

Bestämmelser om fastställande av avgifter för vård vars kostnader skall ersättas inom ramen för olycksfalls- och trafikförsäkringen finns i lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården (FFS 734/1992). Sådana avgifter omfattas inte av högkostnadsskyddet.

12 §. (2014/30) Avgift för den som inte är bosatt i landskapet

Avgifter och ersättningar som uppbärs av den som inte har hemort på Åland och som inte omfattas av landskapslagen (2014:28) om tillämpning på Åland av lagen om gränsöverskridande hälso- och sjukvård kan fastställas på andra grunder än de som anges i denna lag, om inte något annat följer av internationella avtal som är bindande för landskapet. Vid fastställandet tillämpas landskapslagen (1993:27) om grunderna för avgifter till landskapet. Avgiften för en tjänst får vara högst lika stor som kostnaden för att producera tjänsten.

13 §. Sökande av ändring

Ändring i ett beslut som fattats av en tjänsteinnehavare får inte sökas genom besvär. Om den betalningsskyldige är missnöjd med ett sådant beslut kan han eller hon begära rättelse av beslutet i enlighet med 14 § 1 mom. landskapslagen (1993:60) om hälso- och sjukvården.

Ändring i beslut som fattats med anledning av rättsseyrkande söks genom besvär hos Ålands förvaltningsdomstol inom 30 dagar från delfäendet. Besvär kan inom nämnda tid även inlämnas till Ålands hälso- och sjukvård, som sänder dem till förvaltningsdomstolen. I

Ålands förvaltningsdomstols utslag får ändring inte sökas genom besvär.

14 §. Uppbörd och indrivning av avgifter

När det gäller uppbörd och indrivning av avgifter som avses i denna lag tillämpas 7 och 8 §§ landskapslagen (1993:27) om grunderna för avgifter till landskapet.

15 §. Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

Ikraftträdandebestämmelse (2011/82):

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012

Det belopp i euro enligt 5 § 2 och 3 mom. som patienten månatligen ska ha till sitt förfogande svarar mot det poängtal för arbetspensionsindex som har fastställts för år 2009 vid tillämpning av 98 § i lagen om pension för arbetstagare.

Eurobeloppen enligt 5 § 2 och 3 mom. ska justeras första gången år 2011 och de justerade beloppen träder i kraft den 15 februari 2012.

Om denna lag träder i kraft efter den 15 december 2011 får eurobeloppen enligt 3 mom. justeras enligt denna lag innan lagen träder ikraft, så att de justerade beloppen kan börja tillämpas från och med den dag som denna lag träder ikraft.

F 4 Landskapslag (1947:6) om apoteksvgift i landskapet Åland

1 §. För apoteksrörelse i landskapet Åland skall innehavare årligen erlägga avgift, som fastställs i enlighet med apotekets omsättning.

2 §. Apoteksvgift erläggs enligt apotekets omsättning, sedan mervärdesskatten avdragits från denna, på följande sätt (2002/44):

Apotekets omsättning	Apoteksvgiften vid omsättningens nedre gräns	Avgiftsprocent för omsättning som överstiger den nedre gränsen
€	€	
871 393 – 1 016 139	0	6,10 %
1 016 139 – 1 306 607	8 830	7,15 %
1 306 607 – 1 596 749	29 598	8,15 %
1 596 749 – 2 033 572	53 245	9,25 %
2 033 572 – 2 613 212	93 651	9,75 %
2 613 212 – 3 194 464	150 166	10,30 %
3 194 464 – 3 775 394	210 035	10,55 %
3 775 394 – 4 792 503	271 323	10,90 %
4 792 503 – 6 243 857	382 188	11,15 %
6 243 857 –	544 014	11,40 %

Från omsättningen för filialapoteck avdras omsättningen i sin helhet, om den utgör högst 50.500 euro, eller en tredjedel av omsättningen, dock lägst 50.500 euro, om den överstiger 50.500 euro innan filialapoteck-

F 5 LL (1974:83) om resandeavgift

kets omsättning sammanläggs med apotekets omsättning för fastställande av apoteksavgiften. (2002/44)

Apoteksavgift fastställs i hela euro. (2002/44)

Apoteksavgift som understiger 5 euro uppbärs inte. (2002/44)

Beloppen i tabellen i 1 mom. för apotekets omsättning samt för apoteksavgiftens nedre gräns kan årligen justeras av [landskapsstyrelsen] i enlighet med i riket föreskrivna grunder.

Beloppen enligt ÅLRB (2016:47)

3 §. För fastställande av apoteksrörelsens omsättning skall apoteksinnehavare till [Ålands landskapsnämnd] inlämna anmälan över rörelsens inkomster och utgifter under varje kalenderår senast den 1 april därpå följande år. [Landskapsnämnden] kan likväl på särskilda skäl bevilja apoteksinnehavare rätt att även senare inlämna sagda anmälan. Anmälan skall uppgöras enligt utfärdade anvisningar och på blankett, som fastställts av [landskapsnämnden].

4 §. På grundvalen av den anmälan apoteksinnehavare inlämnat fastställer [landskapsnämnden] den apoteksavgift, som skall erläggas för apoteksrörelsen.

Försummar apoteksinnehavare att inom stadgad tid tillställa [landskapsnämnden] i 3 § nämnd anmälan och inlämnar icke heller sådan efter uppmaning eller är det uppenbart, att en mindre omsättning än den verkliga uppgivits, äger [landskapsnämnden] befogenhet att fastställa apoteksavgift enligt en av densamma uppskattningsvis bestämd omsättning.

[Landskapsnämndens] beslut angående apoteksavgift skall delgivas vederbörande sålunda, att dem i tjänsteväg tillställas utdrag därur, försett med behörig besvär- undervisning och anteckning om delgivning.

5 §. Har apotek under det år, för vilket avgiften skall erläggas, övergått till annan innehavare, skall den för kalenderåret beräknade avgiften fördelas mellan innehavarna i förhållande till storleken av ensars omsättning.

6 §. (1952/28) [Landskapsstyrelsen] äger årligen besluta, huruvida inbetalning av apoteksavgift skall erläggas i en eller flera rater, samt bestämma de tider, då apoteksavgift skall inbetalas till [landskapsstyrelsens kamreraravdelning].

7 §. (1966/39) Apoteksavgift, som icke blivit erlagd på utsatt tid, må utmätas utan dom eller utslag såsom därom är stadgat.

8 §. Befriade från att erlägga apoteksavgift äro apotek, vilka inrättats vid sjukhus och sanatorier.

Där särskilda skäl föreligga, kan [landskapsnämnden] befria apoteksinnehavare från erläggande av apoteksavgift antingen i dess helhet eller till en del.

9 §. Apoteksinnehavare har att vid bokföringen iakttaga, vad därom är i riket bestämt.

Se bokföringslag (FFS 1336/1997) och bokföringsförordning (FFS 1339/1997).

10 §. Apoteksinnehavare åligger att åt person, som därtill av [landskapsnämnden] förordnats, muntligen eller skriftligen giva de kompletterande uppgifter och utredningar, vilka för apoteksavgiftens fastställande äro av

nöden, samt förete sina affärsböcker och därtill hörande inventarie- och förrådsförteckningar, kontrakt och skuldsedlar, räkningar, kvittenser och korrespondens samt övriga handlingar ävensom förevisa sitt förråd.

11 §. Envar är skyldig att hemlighålla, vad han i tjänsten eller i offentlig befattning erfarit angående apoteksrörelsens ekonomiska ställning eller affärsförhållanden.

12 §. I beslut, som i stöd av denna landskapslag fattats av [landskapsnämnden], kan ändring sökas hos högsta förvaltningsdomstolen medelst skriftliga besvär, som med vidfogande av det överklagade beslutet senast klockan 12 på den trettonde dagen, räknat från beslutets delfä- ende, skall inlämnas till högsta förvaltningsdomstolens registratorskontor, men går beslutet dock oberoende av besvären omedelbart i verkställighet.

13 §. (1966/39) Har högsta förvaltningsdomstolen avlyftat apoteksavgift eller nedsatt densamma, skall [landskapsstyrelsens kamreraravdelning] återbetala det för mycket erlagda beloppet jämte sex procents årlig ränta därpå från betalningsdagen till dagen för återbetalningen.

Har apoteksavgift eljest erlagts utöver det fastställda beloppet, skall det för mycket erlagda beloppet jämte ränta, beräknad såsom i 1 mom. nämnes, på ansökan återbäras till vederbörande av [landskapsstyrelsens kamreraravdelning].

Har apoteksavgift till följd av att omsättningen uppgivits oriktigt fastställts för låg, bör avgiftens belopp rättas och apoteksinnehavaren åläggas att inbetala tillägget, dock senast under det femte kalenderåret efter utgången av det år, då den avgift, som skall rättas, debiterats eller hade bort debiteras.

14 §. (1966/39) Försummas erläggandet av apoteksavgift inom utsatt tid, skall på det förfallna beloppet i avgiftstillägg erläggas tolv procents årliga ränta, räknat från den dag, då avgiften senast hade bort erläggas, till betalningsdagen.

15 §. Var, som bryter mot stadgandena i denna landskapslag eller med stöd av densamma utfärdade bestämmelser, straffas, där ej för gärningen eller försummelsen annorstädes i lag strängare straff är stadgat, med böter.

F 5 Landskapslag (1974:83) om resandeavgift

1 kap. Allmänt

1 §. Idkare av regelbunden passagerartrafik med fartyg mellan hamn utom och hamn inom landskapet Åland är skyldig att till landskapet såsom näringskatt erlägga resandeavgift enligt vad i denna lag stadgas. (1975/46)

Trafik anses vara regelbunden, om turister för densamma har offentliggjorts.

I 1 mom. avsedd trafikidkare benämnes i denna lag redare.

2 §. (1975/46) Resandeavgiften utgår med visst belopp per passagerare, som med anlitande av redaren tillhörigt eller av honom upphyrtd fartyg anländer från hamn utom

landskapet till hamn inom landskapet under den tid då avgift enligt 3 § uppbärs.

För passagerare som skall transiteras via åländsk hamn erlägges ej resandavgift. Ej heller erlägges avgift för passagerare på fartyg i trafik mellan landskapet och riket om fartygets redare är landskapet eller staten.

3 §. Resandavgift uppbäres för den tid och till det belopp, som lagtinget genom särskilt beslut fastställer med iakttagande av att tiden skall förläggas mellan den 31 mars och den 1 oktober samt att avgiften ej överstiger 34 cent per passagerare. (2002/45)

[Landstingets] beslut om uppbärande av resandavgift träder i kraft tidigast på nittionde dagen efter det sådant beslut fattats.

2 kap. Uppbörd

4 §. Sedan [landstingets] i 3 § nämnda beslut trätt i kraft äger redare för varje kalendermånad avgiften uppbäres senast före utgången av därpå följande kalendermånad till [landskapsstyrelsen] anmäla antalet av i 2 § avsedda passagerare.

På grundval av den i 1 mom. nämnda anmälan fastställer [landskapsstyrelsen] resandavgiften för den månad anmälan avser. Härefter skall avgiften erläggas inom trettio dagar från det redaren erhållit del av [landskapsstyrelsens] beslut.

5 §. Försummar redare att inom stadgad tid tillstålla [landskapsstyrelsen] i 4 § nämnd anmälan och inlämnas icke sådan efter uppmaning eller är det uppenbart att ett mindre antal passagerare än det verkliga har uppgivits, äger [landskapsstyrelsen] befogenhet att fastställa resandavgiften enligt ett uppskattat antal passagerare.

[Landskapsstyrelsens] beslut om uppbörd av resandavgift skall delgivas sålunda att redaren med mottagningsbevis tillställes protokollsutdrag försett med behörig besvärundervisning.

3 kap. Användningen av genom resandavgifter influtna medel

6 §. I stöd av denna lag uppburna medel skall på sätt [landstinget] i samband med antagande av [enskid]

årsstat närmare besluter användas i huvudsak för miljövärd och för främjande av turism eller för beviljande av landskapsbidrag åt kommun för sådana ändamål.

4 kap. Särskilda stadganden

7 §. I [landskapsstyrelsens] i stöd av denna lag fattade beslut kan ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen senast före klockan 12 den trettionde dagen efter delfäendet.

Beslutet går oaktat anförda besvär omedelbart i verkställighet.

8 §. Har högsta förvaltningsdomstolen avlyftat resandavgift eller nedsatt densamma skall [landskapsstyrelsen] återbetala det för mycket erlagda beloppet jämte sex procents årlig ränta därpå från betalningsdagen till dagen för återbetalningen.

Har resandavgift eljest erlagts utöver det fastställda beloppet, skall det för mycket erlagda beloppet jämte ränta, beräknad såsom i 1 mom. nämnas, på ansökan återbäras till redaren.

Har resandavgift, på grund av att antalet passagerare uppgivits oriktigt fastställts för låg, bör avgiftens belopp rättas och redaren åläggas att inbetala tillägget, dock senast under det femte kalenderåret efter utgången av det år, då den avgift som skall rättas, debiterats eller borde ha debiterats.

9 §. Erlägges ej resandavgift inom utsatt tid, skall på det förfallna beloppet i avgiftstillägg erläggas tolv procents årlig ränta, räknat från den dag, då avgiften senast borde ha erlagts till betalningsdagen.

Om avskrivning av resandavgift besluter [landskapsstyrelsen].

10 §. Den som bryter mot stadgandena i denna landskapslag eller med stöd av densamma utfärdade bestämmelser straffas med böter, där ej för gärningen eller försummelsen annorstädes i lag strängare straff är stadgat.

11 §. Närmare bestämmelser angående tillämpningen och verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov genom landskapsförordning.

Skatter och avgifter till kommunerna

F 6 Kommunalskattelag (2011:119) för landskapet Åland

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 §. Lagens tillämpningsområde

På förvärvsinkomst och på inkomster av samfund och samfälliga förmåner ska betalas skatt till en kommun samt medges förlustutjämning vid kommunalbeskattningen i enlighet med vad därom är föreskrivet i inkomstskattelagen (FFS 1535/1992) samt inkomstskatteförordningen (FFS 1551/1992), med de undantag som följer av denna lag och särskilda bestämmelser. Dessutom tillämpas lagen om undanröjande av interna-

tionell dubbelbeskattning (FFS 1552/1995) i landskapet då det är frågan om inkomst som förvärvats i en främmande stat, om inte annat anges i denna lag.

De i 1 mom. nämnda författningarna ska tillämpas i landskapet sådana de lyder när denna lag träder i kraft. Sker därefter ändringar av nämnda författningar, ska de ändrade bestämmelserna gälla i landskapet från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket. Ändringar av de bestämmelser beträffande vilka i denna lag föreskrivits avvikelser ska dock inte tillämpas i landskapet.

2 §. Bestämmelser som inte ska tillämpas vid kommunalbeskattningen

Bestämmelserna om särskilda stadganden om natur-

F 6 Kommunalskattelag (2011:119)

liga avdrag, om avdrag för inkomstens förvärvande, om avdrag från nettoförvärvsinkomsten vid stats- och kommunalbeskattningen, om avdrag från nettoförvärvsinkomsten vid kommunalbeskattningen och om avdrag från kommunalskatt i inkomstskattelagen ska inte tillämpas vid kommunalbeskattningen. Dessutom ska inte bestämmelserna i 154 § inkomstskattelagen tillämpas vid kommunalbeskattningen.

3 §. Tillämpningen av hänvisningar i inkomstskattelagstiftningen

Om de författningar som nämns i 1 § 1 mom. hänvisar till bestämmelser i rikslagstiftningen och motsvarande bestämmelser finns i landskapslagstiftningen ska hänvisningen avse landskapslagstiftningen. Förutom bestämmelserna i landskapslagstiftningen ska hänvisningen dock, såvitt gäller stöd och andra ersättningar som nämns i hänvisningen, anses avse dess motsvarighet i rikslagstiftningen till den del fråga är om skatteplikt för inkomster och avdrag från kapitalinkomster.

4 §. Andra bestämmelser om inkomstskatt

Om beräkning av resultatet av näringsverksamhet och jordbruk, källskatt på ränteinkomster samt om beskattningsförfarandet, förskottsuppbörden och skatteuppbörden finns särskilda bestämmelser.

På beskattningen av en begränsat skattskyldigs inkomster tillämpas landskapslagen (1973:12) om kommunalskatt för begränsat skattskyldig.

5 §. Samfunds skattskyldighet

Skyldig att betala kommunalskatt på inkomster är samfund som har hemort i landskapet för inkomster som har förvärvats i landskapet och annorstädes samt samfund som har hemort i riket och utländska samfund för inkomster som har förvärvats i landskapet.

6 §. Landskapets och Ålands penningautomatförenings skattskyldighet

Om landskapets skyldighet att betala kommunalskatt ska gälla vad om statens skyldighet att betala inkomstskatt till kommun är föreskrivet i inkomstskattelagen.

Ålands penningautomatförening är inte skyldig att betala kommunalskatt.

7 §. Skatteplikt för stöd ur landskapets medel

Om inte annat följer av bestämmelserna i 3 § ska i fråga om skatteplikt för stöd ur landskapets medel gälla vad i 1 § 1 mom. nämnda författningar är föreskrivet om stöd som på jämställbara grunder beviljas av statens medel.

8 §. Sjöarbetsinkomst

I 74 § 1 mom. inkomstskattelagen avsedd sjöarbetsinkomst är vid kommunalbeskattningen löneinkomst i pengar eller pengars värde för arbete ombord på ett fartyg med en bruttodräktighet om minst 100 registerton, om arbetet utförs i samband med fartygets trafik i anställning hos en redare eller en annan därmed jämförbar av Skatteförvaltningen fastställd arbetsgivare som sköter fartygets trafik samt om

1) fartyget används i utrikesfart eller under skatteåret huvudsakligen i kustfart,

2) fartyget är underställt Trafikverket och används på havsområde eller om

3) fartyget är underställt Ålands landskapsregering och är ett annat fartyg än en landsvägsfärja.

2 kap. Naturliga avdrag

9 §. Särskilda bestämmelser om naturliga avdrag

Utgifter för inkomstens förvärvande är bland annat

1) löner och andra förmåner som har betalats till personer som arbetat för den skattskyldiges inkomstförvärv,

2) vad en sammanslutning, en samfällad förmån eller ett dödsbo har betalt i lön som kan anses skäligen till en delägare som arbetat för dess inkomstförvärv,

3) underhåll som enligt 5 § lagen om socialhjälp eller enligt 5 § landskapslagen om socialhjälp i landskapet Åland har betalats till löntagare som arbetat för den skattskyldiges inkomstförvärv samt pensioner till dem och deras anhöriga,

4) kostnader för anskaffning av facklitteratur, forskningsmaterial och vetenskaplig litteratur samt andra kostnader för vetenskapligt arbete och utövning av konst, om kostnaderna inte har betalats med stipendier eller understöd som avses i 82 § 1 mom. 1 punkten inkomstskattelagen,

5) skäligen kostnader som direkt har föranletts av skötseln av statliga förtroendeuppdrag samt avgifter som har tagits ut på mötesarvoden för kommunala förtroendeuppdrag,

6) medlemsavgifter till arbetsmarknadsorganisationer och avgifter till arbetslöshetskassor,

7) obligatoriska pensionsförsäkringspremier till lantbruksföretagarnas pensionsanstalt, olycksfallförsäkringspremier samt premier för grupplivförsäkringar, till den del de hänför sig till kapitalinkomster av skogsbruk eller renskötsel.

En förutsättning för att en lön som har betalats till en familjemedlem som arbetat för den skattskyldiges inkomstförvärv ska få dras av är att ersättningen för arbetet inte är högre än det belopp som skulle ha betalats till en anställd främmande person. Löner till den skattskyldiges make eller maka eller hans eller hennes barn som under skatteåret har fyllt högst 14 år är inte avdragbara i något avseende.

Den skattskyldige har rätt att dra av fastighetsskatt till den del den hänför sig till inkomstförvärvet.

Avdragbara utgifter vid fastställande av nettoinkomsten är inte utgifterna för förvärv av skattefri inkomst och inte heller den skattskyldiges levnadskostnader, vilka omfattar bland annat bostadshyra och utgifter för skötseln av barn och hemmet. Utgifter för förvärvande av en dividendinkomst är dock avdragbara oberoende av att dividendinkomsten med stöd av 33 a-33 d §§ inkomstskattelagen är skattefri inkomst.

Ersättningar som till sitt belopp motsvarar dividend och som den skattskyldige enligt ett avtal om återköp eller lån av aktier eller ett annat sådant avtal eller ett avtalskomplex bestående av två eller flera med varandra sammanhängande avtal har betalt i stället för dividenden och genom vilka rätten till dividenden för viss tid eller tills vidare har övergått på den skattskyldige (*dividendersättning*), är inte avdragbara utgifter till den del dividenden i stället för vilken den skattskyldige har betalt dividendersättning utgör skattefri inkomst för den

skattskyldige. Dividendersättning anses ha blivit betald även om ingen separat överenskommelse om betalning av sådan har ingåtts.

Den skattskyldige har rätt att dra av resekostnader och skäliga logikostnader för resor till en sådan sekundär arbetsplats som avses i 71 § inkomstskattelagen som utgifter för inkomstens förvärvande till den del arbetsgivaren inte har ersatt dem. Om resan företas på något annat sätt än med ett allmänt kommunikationsmedel, räknas avdraget enligt 10 § 1 mom. Begränsningar av möjligheten till avdrag för kostnader för resor mellan bostaden och arbetsplatsen tillämpas på dessa resor endast till den del det är fråga om resor mellan en på grund av den sekundära arbetsplatsens läge nödvändig separat inkvarteringsplats och den sekundära arbetsplatsen.

En skattskyldig har rätt att i en situation som avses i 72 a § 2 mom. inkomstskattelagen dra av resekostnaderna såsom utgifter för inkomstens förvärvande för den tid som överskrider två år endast i det fall att den skattskyldige på grund av en arbetsresa har övernattnat i en tillfällig inkvartering som är nödvändig till följd av det särskilda arbetsställets läge. Resekostnader som förleddas av de dagliga resorna har den skattskyldige likväl rätt att dra av på det sätt som anges i 10 § 1 mom.

10 §. Resekostnadsavdrag från förvärvsinkomsten

Som utgift för inkomstens förvärvande anses även kostnader för resor mellan bostaden och arbetsplatsen med allmänt fortskaffningsmedel samt kostnader för resor mellan bostaden och arbetsplatsen med annat slag av fortskaffningsmedel. Kostnaderna får avdras till ett belopp av högst 6 000 euro och endast till den del de under skatteåret överstiger 600 euro (*självriskandel*). Om mer än hälften av de avdragsberättigade kostnaderna utgörs av kostnader för resor med allmänt fortskaffningsmedel, får dock även den del av kostnaderna som understiger 600 euro avdras. Kostnaderna för resor med ett annat slag av fortskaffningsmedel än ett allmänt fortskaffningsmedel beräknas enligt de grunder som Skatteförvaltningen bestämmer med stöd av 93 § 2 mom. inkomstskattelagen. (2015/23)

Såsom i 1 mom. avsedda kostnader ska även anses kostnader som en skattskyldig åsamkas genom att han eller hon på grund av kommunikationsförhållandena varit tvungen att hyra bostad på en annan ort i landskapet där arbetsplatsen är belägen. Med sådana kommunikationsförhållanden mellan arbetsplatsen och bostaden i hemkommunen avses anlitande av en frigående färja eller en restid som under normala förhållanden är längre än tre timmar tur och retur.

Om inte de verkliga kostnaderna är lägre får hyreskostnaderna avdras till ett belopp om högst 6 euro och 90 cent per kvadratmeter per månad och till den del den förhyrda bostadens storlek inte överstiger 30 kvadratmeter.

Om den skattskyldige under skatteåret har fått arbetslöshetsdagpenning, arbetsmarknadsunderstöd eller dagpenning för tryggnad av försörjningen enligt landskapslagen (2003:71) om tillämpning i landskapet Åland av lagen om utkomstskydd för arbetslösa, minskas hans eller hennes självriskandel med 70 euro för varje full ersättningsmånad. Självriskandelen är dock

minst 140 euro. Till en full ersättningsmånad anses höra ett belopp som motsvarar 21,5 ersättningsdagar. (2015/23)

En tidigare lydelse (2012/86) av 10 § 1 mom. var: Som utgift för inkomstens förvärvande anses även kostnader för resor mellan bostaden och arbetsplatsen med allmänt fortskaffningsmedel samt kostnader för resor mellan bostaden och arbetsplatsen med annat slag av fortskaffningsmedel. Kostnaderna får avdras till ett belopp av högst 6 000 euro och endast till den del de under skatteåret överstiger 600 euro. Om mer än hälften av de avdragsberättigade kostnaderna utgörs av kostnader för resor med allmänt fortskaffningsmedel, får dock även den del av kostnaderna som understiger 600 euro avdras. Kostnaderna för resor med ett annat slag av fortskaffningsmedel än ett allmänt fortskaffningsmedel beräknas enligt de grunder som Skatteförvaltningen bestämmer med stöd av 93 § 2 mom. inkomstskattelagen.

En tidigare lydelse (2011:119) av 10 § 1 mom. var: Som utgift för inkomstens förvärvande anses även kostnader för resor mellan bostaden och arbetsplatsen med allmänt fortskaffningsmedel samt kostnader för resor mellan bostaden och arbetsplatsen med annat slag av fortskaffningsmedel. Kostnaderna får avdras till ett belopp av högst 6 000 euro och endast till den del de under skatteåret överstiger 340 euro. Om mer än hälften av de avdragsberättigade kostnaderna utgörs av kostnader för resor med allmänt fortskaffningsmedel, får dock även den del av kostnaderna som understiger 340 euro avdras. Kostnaderna för resor med ett annat slag av fortskaffningsmedel än ett allmänt fortskaffningsmedel beräknas enligt de grunder som Skatteförvaltningen bestämmer med stöd av 93 § 2 mom. inkomstskattelagen.

11 §. Avdrag för bostad på arbetsorten

Om den skattskyldige på grund av sin egentliga arbetsplats läge har hyrt en bostad för eget bruk (*bostad på arbetsorten*) och även har en annan bostad där han eller hon bor med sin make eller maka eller minderåriga barn (*stadigvarande bostad*), avdras som den skattskyldiges utgifter för inkomstens förvärvande 250 euro för varje sådan hel kalendermånad då den skattskyldige haft två bostäder (*avdrag för bostad på arbetsorten*). Avdraget beviljas dock högst till ett belopp som motsvarar den hyra som den skattskyldige betalat för bostaden på arbetsorten. För att avdraget ska beviljas förutsätts det att den stadigvarande bostaden är belägen över 100 kilometer från bostaden på arbetsorten och den egentliga arbetsplats på grund av vars läge bostaden på arbetsorten har skaffats.

Den skattskyldige beviljas avdrag för en bostad på arbetsorten under de förutsättningar som anges i 1 mom. även när den skattskyldige utöver bostaden på arbetsorten har en stadigvarande bostad på grund av en annan egentlig arbetsplats läge, även om den skattskyldige bor ensam i den stadigvarande bostaden.

Om den skattskyldige på grund av den egentliga arbetsplatsens läge har beviljats bostadsförmån av arbetsgivaren, beviljas den skattskyldige avdrag för bostad på arbetsorten under de förutsättningar som fastställs i 1 och 2 mom. I detta fall beviljas avdraget högst till ett belopp som motsvarar bostadens naturaförmånsvärde.

Avdrag beviljas inte om den skattskyldige har fått en skattefri ersättning eller förmån med anledning av boende på annan en ort eller till den del som den skattskyldige med stöd av någon annan bestämmelse har dragit av kostnader i anknytning till användningen av bostaden i sin beskattning för skatteåret. Ett hushålls-

F 6 Kommunalskattelag (2011:119)

avdrag utgör dock inget hinder för beviljande av avdrag för bostad på arbetsorten.

Om båda makarna uppfyller villkoren för avdraget och båda har yrkat på avdrag beviljas avdraget den make eller den maka vars nettoförvärvsinkomst är större.

12 §. *Motorsågs- och skogsarbetaravdrag från förvärvsinkomsten*

Har en skattskyldig använt en motorsåg eller röjsåg vid fällning av träd, upparbetning av virke, skogsröjning eller annat med skogsröjning jämförbart arbete, anses som en utgift för förvärvande eller bibehållande av löneinkomst av sådant arbete kostnaderna för användningen av sågen till ett belopp om 30 procent eller, om den skattskyldige yrkar på detta, 40 procent av den nämnda löneinkomsten. Har ett arbetslag om två personer använt samma såg, anses dessa kostnader utgöra 20 procent av varderas löneinkomst av arbetet och, om arbetslaget bestått av tre personer, 15 procent av vars och ens löneinkomst av arbetet. På basis av vad den skattskyldige visar beaktas som utgifter för löneinkomstens förvärvande eller bibehållande de verkliga kostnaderna för användningen av en motorsåg, om de är större än vad som nämns ovan.

Har en skattskyldig använt en häst och körredskap eller en traktor vid skogskörslor eller andra körslor, anses som en utgift för förvärvande eller bibehållande av löneinkomsten kostnaderna för användningen av hästen och körredskapen eller traktorn till ett belopp om 60 procent av löneinkomsten av skogskörslorna och 50 procent av löneinkomsten av andra körslor. På basis av vad den skattskyldige visar beaktas som utgifter för inkomstens förvärvande eller bibehållande de verkliga kostnaderna för användningen av hästen och körredskapen eller traktorn, om de är större än vad som nämns ovan.

Utgör den löneinkomst som avses i 1 mom. minst en tredjedel av den skattskyldiges inkomster, anses ytterligare 5 procent av löneinkomsten, dock högst 240 euro, utgöra utgifter för förvärvande eller bibehållande av denna löneinkomst (*skogsarbetsavdrag*).

13 §. *Avdrag för inkomstens förvärvande*

Den skattskyldige får från sin löneinkomst dra av

- 1) (2017/20) såsom avdrag för inkomstens förvärvande 750 euro, dock högst löneinkomstens belopp,
- 2) medlemsavgifter till arbetsmarknadsorganisationer och avgifter till arbetslöshetskassor,
- 3) kostnader för resor mellan bostaden och arbetsplatsen, till den del de enligt 10 § är avdragbara och
- 4) andra än i 2 och 3 punkten nämnda utgifter för förvärvande eller bibehållande av löneinkomst dock endast till den del deras sammanlagda belopp överstiger avdraget för inkomstens förvärvande.

Den skattskyldige får med undantag av avdraget för inkomstens förvärvande inte dra av utgifter för förvärvande eller bibehållande av sjöarbetsinkomster.

Den tidigare lydelsen (2011:119) av 13 § 1 mom. 1 punkten var:

- 1) såsom avdrag för inkomstens förvärvande 620 euro, dock högst löneinkomstens belopp,

3 kap. Avdrag från nettoförvärvsinkomsten

14 §. *Obligatoriska försäkringspremier*

Den skattskyldige har rätt att från sin nettoförvärvsinkomst dra av arbetstagarens lagstadgade pensionspremie, arbetslöshetsförsäkringspremie och sjukförsäkringens dagpenningspremie samt de premier som han eller hon betalat för sin egen och sin makes eller makas obligatoriska pensionsförsäkring.

En förutsättning för att den skattskyldiges egna eller makens eller makans pensionsförsäkringspremier är avdragsgilla är ytterligare att premier för samma försäkring inte har dragits av från inkomsten av näringsverksamhet eller av lantbruk.

Premierna för en obligatorisk pensionsförsäkring dras av från förvärvsinkomsten från den make eller den maka som har yrkat på avdrag. Yrkandet ska framställas innan beskattningen för avdragsåret har slutförts. Om avdraget inte kan göras så som makarna har yrkat, görs avdraget i första hand från den makes eller den makas inkomster vars nettoförvärvsinkomst i statsbeskattningen är större.

Vad som ovan i denna paragraf bestäms om obligatoriska pensionsförsäkringar tillämpas på motsvarande sätt på sådana pensionsförsäkringar enligt lagen om pension för företagare (FFS 468/1969) och lagen om pension för lantbruksföretagare (FFS 467/1969) vars tecknande inte är obligatoriskt på grund av att arbetsinkomsten är liten eller på grund av odlingsarealens storlek. Detsamma gäller motsvarande utländska pensionsförsäkringar.

Dessutom har en i 1 a § i lagen om pension för lantbruksföretagare (FFS 1280/2006) avsedd stipendiat rätt att från sin nettoförvärvsinkomst dra av avgiften för den obligatoriska grupplivförsäkringen enligt nämnda lag samt olycksfallsförsäkringspremien enligt lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare (FFS 1026/1981).

En idrottsutövare som avses i 15 § lagen om olycksfalls- och pensionsskydd för idrottsutövare (FFS 276/2009) har rätt att från sin nettoförvärvsinkomst dra av de premier som han eller hon betalt för den försäkring som avses i nämnda paragraf. (2012/86)

15 §. *Premier för kollektivt tilläggs-pensionsskydd*

Den skattskyldige har rätt att från sin nettoförvärvsinkomst dra av premier som han eller hon betalat för i en pensionsstiftelse, i en pensionskassa eller i ett försäkringsbolag kollektivt ordnat tilläggs-pensionsskydd upp till ett belopp av 5 procent av den lön som den arbetsgivare som ordnat pensionsskyddet under skatteåret betalat till den skattskyldige, dock högst 5 000 euro i året. Premierna är inte avdragsgilla till den del deras belopp överstiger det belopp som arbetsgivaren betalat för tilläggs-pensionsskyddet. En ytterligare förutsättning för att premierna ska vara avdragsgilla är att pension i form av ålderspension börjar betalas tidigast då den försäkrade har uppnått den ålder som anges i inkomstskattelagens 54d § 2 mom. 2 punkten underpunkt b. (2017/20)

Med kollektivt tilläggs-pensionsskydd avses frivilligt tilläggs-pensionsskydd som arbetsgivaren ordnar för en av arbetstagare bestående personkrets som bestäms gruppvis enligt arbetsområde eller enligt andra motsva-

rande grunder så att pensionsskyddet inte i verkligheten gäller namngivna eller annars individuellt bestämda personer. Ett arrangemang som är avsett att gälla endast en i arbetsgivarens tjänst varande person åt gången utgör inte kollektivt tilläggs-pensionsskydd.

Premier för frivillig pensionsförsäkring som tecknats i en annan försäkringsanstalt än en sådan som har sitt hemvist eller fast driftställe i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet är inte avdragsgilla. Premier för en sådan försäkring som betalats av en person som från utlandet flyttat till Finland, med undantag för en person som under de närmaste fem åren före flytningen har varit allmänt skattskyldig i Finland, är dock avdragsgilla i denna persons beskattning för flyttningsåret och för de tre följande åren, om premierna grundar sig på en försäkring som har tecknats minst ett år innan personen flyttade till Finland.

En tidigare lydelse (2012/86) av 15 § 1 mom. var: Den skattskyldige har rätt att från sin nettoförvärvsinkomst dra av premier som han eller hon betalat för i en pensionsstiftelse, i en pensionskassa eller i ett försäkringsbolag kollektivt ordnat tilläggs-pensionsskydd upp till ett belopp av 5 procent av den lön som den arbetsgivare som ordnat pensionsskyddet under skatteåret betalat till den skattskyldige, dock högst 5 000 euro i året. Premierna är inte avdragsgilla till den del deras belopp överstiger det belopp som arbetsgivaren betalat för tilläggs-pensionsskyddet. En ytterligare förutsättning för att premierna ska vara avdragsgilla är att pension i form av ålderspension börjar betalas tidigare än den försäkrade har uppnått den ålder som enligt lagen om pension för arbetstagarer (FFS 395/2006) berättigar till uppskjuten ålderspension.

En tidigare lydelse (2011:119) av 15 § 1 mom. var: Den skattskyldige har rätt att från sin nettoförvärvsinkomst dra av premier som han eller hon betalat för i en pensionsstiftelse, i en pensionskassa eller i ett försäkringsbolag kollektivt ordnat tilläggs-pensionsskydd upp till ett belopp av 5 procent av den lön som den arbetsgivare som ordnat pensionsskyddet under skatteåret betalat till den skattskyldige, dock högst 5 000 euro i året. Premierna är inte avdragsgilla till den del deras belopp överstiger det belopp som arbetsgivaren betalat för tilläggs-pensionsskyddet. En ytterligare förutsättning för att premierna ska vara avdragsgilla är att pension i form av ålderspension börjar betalas tidigare än den försäkrade fyllt 60 år.

16 §. (2016/9) Avdrag för sjöarbetsinkomst

Vid kommunalbeskattningen beviljas, under de förutsättningar om vilka föreskrivs nedan, de som får sjöarbetsinkomst enligt 8 § avdrag för sjöarbetsinkomst från nettoförvärvsinkomsten.

Det avdrag för sjöarbetsinkomst som vid kommunalbeskattningen beviljas är 20 procent av det sammanlagda beloppet av sjöarbetsinkomsten, dock högst 7 000 euro. När det sammanlagda beloppet av den skattskyldiges sjöarbetsinkomst överstiger 50 000 euro, minskar avdraget för sjöarbetsinkomst med 5 procent av det belopp med vilket det sammanlagda beloppet av sjöarbetsinkomsten överstiger 50 000 euro.

Trots 2 mom. höjs avdraget för sjöarbetsinkomst vid kommunalbeskattningen med 170 euro för varje hel kalendermånad under vilken fartyget inte anlöper finsk hamn eller annars rör sig inom finskt territorium, om den skattskyldige då arbetar på fartyget. Vid utgången av en tidsperiod som berättigar till förhöjning beviljas dock denna även för en del av en kalendermånad.

Den tidigare lydelsen (2011:119) av 16 § var:

1 mom. Vid kommunalbeskattningen beviljas, under de förutsätt-

ningar om vilka föreskrivs nedan, de som erhåller sjöarbetsinkomst enligt 8 § avdrag för sjöarbetsinkomst från nettoförvärvsinkomsten.

2 mom. Det avdrag för sjöarbetsinkomst som vid kommunalbeskattningen beviljas utgör 30 procent av det sammanlagda beloppet av sjöarbetsinkomsten, dock högst 11 350 euro.

3 mom. Utan hinder av 2 mom. höjs avdraget för sjöarbetsinkomst vid kommunalbeskattningen med 170 euro för varje hel kalendermånad under vilken fartyget inte anlöper finsk hamn eller annars rör sig inom finskt territorium, om den skattskyldige då arbetar på fartyget. Vid utgången av en tidsperiod som berättigar till förhöjning beviljas dock denna även för en del av en kalendermånad.

17 §. Avdrag för nedsatt skattebetalningsförmåga

Har en skattskyldigs skattebetalningsförmåga med beaktande av de inkomster och den förmögenhet som står till hans eller hennes och den skattskyldiges familjs förfogande, av någon särskild orsak såsom försörjningsplikt, arbetslöshet eller sjukdom, nedgått väsentligt, avdras från nettoförvärvsinkomsten ett skäligt belopp, dock inte mera än 1 400 euro. Avdraget beviljas i hela hundra euro.

18 §. Sjukdomskostnadsavdrag

Den skattskyldige har rätt att vid kommunalbeskattningen till fullt belopp göra avdrag från nettoförvärvsinkomsten för egna och familjemedlemmars sjukdomskostnader som överstiger 100 euro. Om den skattskyldiges nettoförvärvsinkomst överstiger 15 000 euro efter att de naturliga avdragen har gjorts, får avdrag dock göras för ett belopp som utgör 50 procent av de sjukdomskostnader som överstiger 100 euro. För makar gäller att avdrag från förvärvsinkomsten får göras för sjukdomskostnader som sammanlagt överstiger 200 euro samt att avdraget får göras till fullt belopp om makarnas sammanlagda nettoförvärvsinkomst inte är högre än 22 500 euro. (2012/86)

För sjukdomskostnader som föranletts av en sjukhusvistelse utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte intagningen skett på grund av en inhemsk läkares remiss, har den skattskyldige rätt att vid kommunalbeskattningen göra avdrag från nettoförvärvsinkomsten med högst 300 euro, makar dock sammanlagt med högst 600 euro. Om den skattskyldige under skatteåret försörjt barn som före skatteårets ingång inte har fyllt 17 år ska i detta moment avsett belopp höjas med 700 euro för varje sådant barn.

Avdrag får inte göras för resekostnader till läkare, sjukhus eller till en med sjukhus jämförbar inrättning utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet för behandling av sjukdom om resan företagits utan remiss eller ordination från en inhemsk läkare.

Avdrag får inte göras för kostnader som ersätts på grund av försäkring eller av annan orsak.

Den tidigare lydelsen (2011:119) av 18 § 1 mom. var: Den skattskyldige har rätt att vid kommunalbeskattningen till fullt belopp göra avdrag från nettoförvärvsinkomsten för egna och familjemedlemmars sjukdomskostnader som överstiger 84 euro. För makar gäller dock att avdrag från förvärvsinkomsten får göras för sjukdomskostnader som sammanlagt överstiger 168 euro.

18a §. (2016/19) Donationsavdrag för fysiska personer

Fysiska personer och dödsbon får från sin nettoförvärvsinkomst dra av en penningdonation på minst 850 euro och högst 500 000 euro som gjorts för att främja

F 6 Kommunalskattelag (2011:119)

vetenskap eller konst till ett universitet eller en högskola inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som får offentlig finansiering eller till en universitetsfond i anknytning till dessa.

En temporär lydelse (2012/16) av 18a § var: Fysiska personer och dödsbon får från sin nettoförvärsinkomst dra av en penningdonation på minst 850 euro och högst 250 000 euro som gjorts för att främja vetenskap eller konst till ett universitet eller en högskola inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som får offentlig finansiering eller en universitetsfond i anknytning till dessa.

19 §. Pensionsinkomstavdrag

Vid kommunalbeskattningen ska från en skattskyldig pensionstagares nettoförvärsinkomst göras ett pensionsinkomstavdrag.

Fullt pensionsinkomstavdrag räknas ut så att beloppet av full folkpension multipliceras med 1,393, varefter produkten minskas med 1 480 euro och resten avrundas uppåt till följande hela tio euro. Pensionsinkomstavdraget får dock inte överstiga pensionsinkomstens belopp. Är den skattskyldiges nettoförvärsinkomst större än fullt pensionsinkomstavdrag, minskas avdraget med 51 procent av det överskjutande beloppet. (2017/20)

Då fullt pensionsinkomstavdrag vid kommunalbeskattningen räknas ut anses som full folkpension det belopp som under skatteåret har betalats till en ensamstående såsom full folkpension.

En tidigare lydelse (2015/23) av 19 § 2 mom. var: Fullt pensionsinkomstavdrag räknas ut så att beloppet av full folkpension multipliceras med 1,39, varefter produkten minskas med 1 480 euro och resten avrundas uppåt till följande hela tio euro. Pensionsinkomstavdraget får dock inte överstiga pensionsinkomstens belopp. Är den skattskyldiges nettoförvärsinkomst större än fullt pensionsinkomstavdrag, minskas avdraget med 54 procent av det överskjutande beloppet.

En tidigare lydelse (2011:119) av 19 § 2 mom. var: Fullt pensionsinkomstavdrag räknas ut så att beloppet av full folkpension multipliceras med 1,37, varefter produkten minskas med 1 480 euro och resten avrundas uppåt till följande hela tio euro. Pensionsinkomstavdraget får dock inte överstiga pensionsinkomstens belopp. Är den skattskyldiges nettoförvärsinkomst större än fullt pensionsinkomstavdrag, minskas avdraget med 55 procent av det överskjutande beloppet.

20 §. Invalidavdrag

Vid kommunalbeskattningen dras 440 euro av från en skattskyldig fysisk persons nettoförvärsinkomst, om han eller hon genom sjukdom, lyte eller kroppsskada åsamkats bestående men på grund av vilket hans eller hennes invaliditetsgrad enligt lämnade uppgifter är 100 procent. Om procenttalet är lägre, dock minst 30 procent, beviljas i avdrag en mot procenttalet svarande del av 440 euro. Avdraget beviljas dock högst till beloppet av en annan nettoförvärsinkomst än en pensionsinkomst.

Har den skattskyldige under skatteåret fått en invalidpension som baserar sig på ett lagstadgat minimipensionskydd, anses hans eller hennes invaliditetsgrad utan särskild utredning vara 100 procent om full pension har beviljats och 50 procent om delpension har beviljats, såvida inte den skattskyldiges invaliditetsgrad på basis av lämnade uppgifter anses vara högre. Den skattskyldige bibehåller sin rätt till invalidavdrag enligt invalidpensionen även efter att invalidpensionen har ombildats till ålderspension.

Invalidavdragets storlek bestäms på basis av en annan förvärsinkomst vid statsbeskattningen än pensionsinkomsten, efter att avdrag för inkomstens förvärvande har gjorts.

Utän hinder av 1 och 2 mom. får en skattskyldig som 1982 har haft en skattepliktig inkomst, vid kommunalbeskattningen göra ett invalidavdrag till samma belopp som han eller hon hade rätt till vid kommunalbeskattningen för 1982, om den skattskyldige inte med stöd av gällande stadganden har rätt till ett större invalidavdrag.

21 §. Studiepenning- och studieavdrag

Om en skattskyldig har fått i lagen om studiestöd eller i landskapslagen om studiestöd avsedd studiepenning, ska från hans eller hennes nettoförvärsinkomst göras ett studiepenningsavdrag vid kommunalbeskattningen. Avdragets fulla belopp är 2 600 euro, dock högst beloppet av studiepenningen. Avdraget minskas med 50 procent av det belopp som beloppet av den skattskyldiges nettoförvärsinkomst överstiger studiepenningsavdragets fulla belopp med. (2012/16)

Den skattskyldige har rätt att vid kommunalbeskattningen från nettoförvärsinkomsten avdra, förutom det avdrag som avses i 1 mom., 340 euro för varje termin under vilken han eller hon erhållit undervisning på grundskolenivå eller bedrivit studier som huvudsyssla vid en högskola eller annan läroanstalt i landet eller utomlands (*studieavdrag*).

22 §. Förvärsinkomstavdrag

Vid kommunalbeskattningen görs från den skattskyldiges nettoförvärsinkomst ett förvärsinkomstavdrag vid kommunalbeskattningen. Avdraget räknas på den skattskyldiges skattepliktiga löneinkomster, förvärsinkomster av annat arbete, uppdrag eller tjänst som utförts för en annans räkning, bruksavgifter som anses utgöra förvärsinkomst, dividender som ska beskattas som förvärsinkomst, förvärsinkomstandelar av företagsinkomst som ska fördelas samt förvärsinkomstandelar av näringsverksamhet eller jordbruk för delägare i en sammanslutning.

Avdraget utgör 51 procent av det belopp varmed de inkomster som avses i 1 mom. överstiger 2 500 euro upp till ett inkomstbelopp av 7 230 euro och 28 procent av det belopp som överstiger detta. Avdraget är dock högst 3 570 euro. När den skattskyldiges nettoförvärsinkomst överstiger 14 000 euro minskar avdraget med 4,5 procent av det belopp som nettoförvärsinkomsten överstiger 14 000 euro med.

23 §. (2017/20) Grundavdrag

Om en skattskyldig fysisk person har en nettoförvärsinkomst som efter de ovan nämnda avdragen inte överstiger 3 060 euro, ska detta inkomstbelopp dras av från nettoförvärsinkomsten. Om nettoförvärsinkomstens belopp efter de nämnda avdragen överstiger fullt grundavdrag, ska avdraget minskas med 18 procent av den överskjutande inkomsten.

En tidigare lydelse (2016/19) av 23 § var: Om en skattskyldig fysisk person har en nettoförvärsinkomst som efter de ovan nämnda avdragen inte överstiger 3 020 euro, ska detta inkomstbelopp dras av från nettoförvärsinkomsten. Om nettoförvärsinkomstens belopp efter de nämnda avdragen överstiger fullt grundavdrag, ska avdraget minskas med 18 procent av den överskjutande inkomsten.

En tidigare lydelse (2015/23) av 23 § var: Om en skattskyldig fysisk person har en nettoförvärvsinkomst som efter de ovan nämnda avdragen inte överstiger 2 970 euro, ska detta inkomstbelopp dras av från nettoförvärvsinkomsten. Om nettoförvärvsinkomstens belopp efter de nämnda avdragen överstiger fullt grundavdrag, ska avdraget minskas med 18 procent av den överskjutande inkomsten.

En tidigare lydelse (2014/21) av 23 § var: Om en skattskyldig fysisk person har en nettoförvärvsinkomst som efter de ovan nämnda avdragen inte överstiger 2 930 euro, ska detta inkomstbelopp dras av från nettoförvärvsinkomsten. Om nettoförvärvsinkomstens belopp efter de nämnda avdragen överstiger fullt grundavdrag, ska avdraget minskas med 19 procent av den överskjutande inkomsten.

En tidigare lydelse (2012/86) av 23 § var: Om en skattskyldig fysisk person har en nettoförvärvsinkomst som efter de ovan nämnda avdragen inte överstiger 2 880 euro, ska detta inkomstbelopp dras av från nettoförvärvsinkomsten. Om nettoförvärvsinkomstens belopp efter de nämnda avdragen överstiger fullt grundavdrag, ska avdraget minskas med 20 procent av den överskjutande inkomsten.

En tidigare lydelse (2012/16) av 23 § var: Om en skattskyldig fysisk person har en nettoförvärvsinkomst som efter de ovan nämnda avdragen inte överstiger 2 850 euro, ska detta inkomstbelopp dras av från nettoförvärvsinkomsten. Om nettoförvärvsinkomstens belopp efter de nämnda avdragen överstiger fullt grundavdrag, ska avdraget minskas med 20 procent av den överskjutande inkomsten.

24 §. Avdrag som beviljas dödsbon för efterlevande make eller maka

Dödsboet beviljas pensionsförsäkringspremieavdrag och invalidavdrag vid kommunalbeskattningen för den efterlevande maken eller maken, om den efterlevande maken eller maken är delägare i dödsboet och han eller hon inte har yrkat på att de i första hand ska dras av från hans eller hennes egna inkomster eller inkomstskatt.

4 kap. Avdrag från kommunalskatten

25 §. Arbetsinkomstavrdraget från kommunalskatten

Från kommunalskatten görs ett arbetsinkomstavrdrag enligt de grunder som anges i 125 § inkomstskattelagen till den del avdraget överstiger beloppet av inkomstskatten på förvärvsinkomster till staten. Avdraget görs från kommunalskatten, sjukförsäkringens sjukvårdspremie och kyrkoskatten enligt förhållandet mellan dessa skatter.

26 §. Hushållsavdraget från kommunalskatten

En skattskyldig får göra hushållsavdrag från kommunalskatten enligt de grunder som anges i 127a och 127b §§ inkomstskattelagen till den del avdraget överstiger beloppet av inkomstskatten till staten. Avdraget görs från kommunalskatten, sjukförsäkringens sjukvårdspremie och kyrkoskatten enligt förhållandet mellan dessa skatter.

Makar beviljas hushållsavdrag på det sätt som de har yrkat på innan beskattningen för det skatteår som avdraget gäller har slutförts. Om avdraget inte kan göras så som makarna yrkat på, beviljas det i första hand den make eller den maka vars inkomstskatt till staten för förärvs- och kapitalinkomster efter avdragen från skatten är större. Till den del hushållsavdraget eller en del av det inte kan göras från inkomstskatten för den make eller maka som yrkat på avdrag, avdras det icke

avdragna beloppet från den andra makens eller makans skatter på samma sätt som det skulle ha dragits av om den andra maken eller maken själv hade yrkat avdrag.

27 §. Studielånsavdraget från kommunalskatten

En skattskyldig får göra studielånsavdrag från kommunalskatten enligt de grunder som anges i 127d § inkomstskattelagen till den del avdraget överstiger beloppet av inkomstskatten till staten. Studielånsavdraget görs i första hand från inkomstskatten till staten. Avdraget görs från skatten på förvärvsinkomsten och skatten på kapitalinkomsten enligt förhållandet mellan dessa skattebelopp. Till den del avdraget överstiger beloppet av inkomstskatt till staten, görs avdraget från kommunalskatten, sjukförsäkringens sjukvårdspremie och kyrkoskatten enligt förhållandet mellan dessa skatter.

Om beloppet av studielånsavdraget överstiger beloppet av de skatter som påförts den skattskyldige under skatteåret, uppstår för den skattskyldige på grundval av skillnaden ett *skatteunderskott vid studielånsavdrag*, vilket på det sätt som föreskrivs i 1 mom. avdras från de skatter som påförs den skattskyldige de följande åren, under högst 10 skatteår allteftersom skatt påförs.

Skatteunderskotten vid studielånsavdrag avdras före det studielånsavdrag som beviljas på basis av amorteringarna under skatteåret och i den ordning de har uppkommit. Skatteunderskottet vid studielånsavdrag avdras under högst 15 år efter det år då examen avlades.

28 §. Underskottsgottgörelse vid kommunalbeskattningen

En skattskyldig har rätt att göra underskottsgottgörelse på de villkor som anges i 60 § inkomstskattelagen och en särskild underskottsgottgörelse på de villkor som anges i 131a § inkomstskattelagen vid kommunalbeskattningen. Beloppet av underskottsgottgörelsen beräknas enligt de grunder som anges i 131 och 131a §§ inkomstskattelagen. Avdrag av underskottsgottgörelse från kommunalskatten görs enligt de grunder som anges i 133 och 134 §§ inkomstskattelagen.

5 kap. Samfundsskatten

29 §. (2015/34) Kommunalskattesatsen för samfund och samfällda förmåner

Samfund ska på den beskattningsbara inkomsten betala 6,068 procent i kommunalskatt. Samfällda förmåner ska på den beskattningsbara inkomsten betala 8,4952 procent i kommunalskatt.

En tidigare lydelse (2014/21) av 29 § var: Samfund ska på den beskattningsbara inkomsten betala 5,612 procent i kommunalskatt. Samfällda förmåner ska på den beskattningsbara inkomsten betala 7,8568 procent i kommunalskatt.

En tidigare lydelse (2013/35) av 29 § var: Samfund ska på den beskattningsbara inkomsten betala 5,5909 procent i kommunalskatt. Samfällda förmåner ska på den beskattningsbara inkomsten betala 6,3896 procent i kommunalskatt.

En tidigare lydelse (2012/16) av 29 § var: Samfund ska på den beskattningsbara inkomsten betala 5,7183 procent i kommunalskatt. Samfällda förmåner ska på den beskattningsbara inkomsten betala 6,5352 procent i kommunalskatt.

29a §. (2013/35) Kommunalskattesatsen för skatteåret 2013

Med avvikelse från 29 § ska samfund betala 7,22505

F 6 Kommunalskattelag (2011:119)

procent och samfällda förmåner 8,2572 procent i kommunalskatt på den beskattningsbara inkomsten vid beskattningen för skatteåret 2013.

En tidigare temporär lydelse (2012/16) av 29a § var: Kommunalskattesatsen för skatteåren 2012 och 2013. Med avvikelse från 29 § ska samfund betala 6,9433 procent och samfällda förmåner 7,9352 procent i kommunalskatt på den beskattningsbara inkomsten vid beskattningen för skatteåren 2012 och 2013.

29b §. (2014/21) *Kommunalskattesatsen för skatteåret 2014*

Med avvikelse från 29 § ska samfund betala 7,112 procent och samfällda förmåner 9,9568 procent i kommunalskatt på den beskattningsbara inkomsten vid beskattningen för skatteåret 2014.

29c §. (2015/34) *Kommunalskattesatsen för skatteåret 2015*

Med avvikelse från 29 § ska samfund betala 7,374 procent och samfällda förmåner 10,3236 procent i kommunalskatt på den beskattningsbara inkomsten vid beskattningen för skatteåret 2015.

29d §. (2016/19) *Kommunalskattesatsen för skatteåret 2016*

Med avvikelse från 29 § ska samfund betala 6,184 procent och samfällda förmåner 8,6576 procent i kommunalskatt på den beskattningsbara inkomsten vid beskattningen för skatteåret 2016.

30 §. *Redovisningen av kommunalskatteintäkterna från samfund och samfällda förmåner*

Kommunalskatt som avses i 29 § denna lag och som betalas av samfund och samfällda förmåner redovisas till kommunerna enligt lagen om skatteredovisning (FFS 532/1998), med de undantag som följer av denna lag och särskilda bestämmelser.

31 §. *Fördelningen mellan de enskilda kommunerna*

En kommuns andel av kommunalskatteintäkterna av samfund och samfällda förmåner fastställs skatteårsvis som en relativ andel av det sammanlagda beloppet av kommunernas andelar. Andelarnas storlek bestäms i förhållande till summan av den skatt som i enlighet med 2-4 mom. räknats respektive kommun till godo.

Som grund för beräkning av en kommuns andel används uppgifterna i de tre senast slutförda beskattningarna samt uppgifterna i den officiella företags- och arbetsställestatistiken för dessa år. För vardera av de tre åren ska den kommunalskatt som ett samfund debiterats tillgodoräknas de enskilda kommunerna enligt 3 och 4 mom.

Om ett samfund under året har haft driftställen endast i en kommun räknas samfundets skatt den kommunen till godo. Om samfundet har haft driftställen i flera kommuner räknas samfundets skatt dessa kommuner till godo i förhållande till antalet anställda vid samfundets driftställen per kommun. Skatterna för samfund som står i koncernförhållande enligt landskapslagen (1989:23) om koncernbidrag vid kommunalbeskattningen sammanräknas dock och räknas de berörda kommunerna till godo i förhållande till antalet anställda vid de till koncernen hörande samfundens driftställen per kommun.

Om ett samfund med driftställen i fler kommuner även har anställda ombord på fartyg ska dess skatt med avvikelse från bestämmelserna i 3 mom. räknas kommunerna till godo i förhållande till antalet anställda vid

samfundets fasta driftställen per kommun. Samfundets anställda ombord på fartyg ska dock hänföras till den kommun som är samfundets hemort om samfundet i fråga har minst en anställd vid ett fast driftställe i den kommunen.

32 §. *Fastställande av fördelningen*

Landskapsregeringen fastställer för varje skatteår de enskilda kommunernas andelar före utgången av mars månad. Om de uppgifter som ligger till grund för beräkningen av fördelningen mellan kommunerna ändras fastställs andelarna igen inom september månad.

Innan andelarna för skatteåret har fastställts sker en preliminär redovisning till kommunerna genom tillämpning av det närmast föregående skatteårets fördelning, vilken sedan justeras i efterhand. Om andelarna ändras i september justeras också de skatter som redovisats för skatteåret i efterhand.

Andelarna fastställs med åtta decimalers noggrannhet. Innan beslut om fastställande fattas ska Ålands kommunförbund kf höras.

Ikraftträdandebestämmelse (2011:119):

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid den kommunalbeskattning som ska verkställas för skatteåret 2012.

Genom denna lag upphävs kommunalskattelagen (1993:37) för landskapet Åland, nedan den äldre lagen.

Om det i någon annan landskapslag hänvisas till den äldre lagen eller till bestämmelser i inkomstskattelagen avser hänvisningen motsvarande bestämmelser i denna lag.

Ikraftträdandebestämmelse (2012/16):

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2012 och tillämpas första gången vid den beskattning som gäller skatteåret 2012. Lagens 18a § gäller till och med den 31 december 2012 och tillämpas vid beskattningen för skatteåret 2012. Lagens 29a § gäller till och med den 31 december 2013 och tillämpas vid beskattningen för skatteåren 2012 och 2013.

Vid den första redovisningen av skatt till kommunerna efter att lagen har trätt i kraft rättas de redovisningar som gäller skatteåret 2012 så att de motsvarar denna lag.

Ikraftträdandebestämmelse (2012/86):

Lagtinget bemyndigar landskapsregeringen att bestämma att denna lag helt eller delvis ska träda i kraft i den ordning som föreskrivs i 20 § 3 mom. självstyrelselagen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2013.

På kollektiva tilläggs pensionsarrangemang tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet om den skattskyldiga vid ikraftträdandet har omfattats av ett kollektivt tilläggs pensionsarrangemang som arbetsgivaren ordnat.

Landskapsregeringen betalar kompensation till varje kommun för den förlust av skatteintäkter som skatteåret 2013 orsakas av det i 18 § avsedda sjukdomskostnadsavdraget. Kompensationsbeloppet bestäms med uppgifterna om debiterad skatt som grund och fastställs samt betalas ut så snart som möjligt efter att beskattningen har slutförts.

Ikraftträdandebestämmelse (2013/35):

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2013.

Lagens 29a § tillämpas första gången vid den beskattning som gäller skatteåret 2013 och är i kraft till och med den 31 december 2013. Vid den första redovisningen av skatt till kommunerna efter att lagen har trätt i kraft rättas de redovisningar som gäller skatteåret 2013 så att de motsvarar denna lag.

Lagens 29b § är i kraft till och med den 31 december 2014 och tillämpas vid beskattningen för skatteåret 2014.

Lagens 29c § är i kraft till och med den 31 december 2015 och tillämpas vid beskattningen för skatteåret 2015.

Ikraftträdandebestämmelse (2014/21):

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2014 och tillämpas första gången vid den beskattning som gäller skatteåret 2014.

Lagens 29b § är i kraft till och med den 31 december 2014 och tillämpas vid beskattningen för skatteåret 2014.

Lagens 29c § är i kraft till och med den 31 december 2015 och tillämpas vid beskattningen för skatteåret 2015.

Landskapsregeringen betalar kompensation till kommunerna för den förlust av skatteinkomster som skatteåret 2014 orsakas av ändringen av grundavdraget. Kompensationen beräknas som ett kalkylerat belopp på basen av antalet skattskyldiga i landskapet som får grundavdrag skatteåret 2014 och skillnaden mellan grundavdragets totala belopp i landskapet skatteåren 2013 och 2014. Kommunens kompensationsbelopp beräknas sedan på basen av kommunalskattesatsen och antalet skattskyldiga i kommunen vilka fått grundavdrag. Kompensationsbeloppet bestäms med uppgifterna om debiterad skatt som grund och fastställs och betalas ut så snart som möjligt efter att beskattningen har slutförts.

Ikraftträdandebestämmelse (2015/23):

Denna lag träder i kraft den 1 april 2015 och tillämpas första gången vid den beskattning som gäller skatteåret 2015.

Ikraftträdandebestämmelse (2015/34):

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2015 och tillämpas första gången vid den beskattning som gäller skatteåret 2015.

Lagens 29c § är i kraft till och med den 31 december 2015 och tillämpas vid beskattningen för skatteåret 2015.

Lagens 29d § är i kraft till och med den 31 december 2016 och tillämpas vid beskattningen för skatteåret 2016.

Ikraftträdandebestämmelse (2016/9):

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2016. Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 2016.

Ikraftträdandebestämmelse (2016/19):

Denna lag träder i kraft den 1 april 2016 och tillämpas första gången vid den beskattning som gäller skatteåret 2016.

Lagens 29d § är i kraft till och med den 31 december 2016 och tillämpas vid beskattningen för skatteåret 2016.

LL (1993:42) om kommunalskatt för näringsverksamhet

F 7

Ikraftträdandebestämmelse (2017/20):

Denna lag träder i kraft den 1 april 2017 och tillämpas första gången vid den beskattning som gäller skatteåret 2017.

Lagens 15 § 1 mom. tillämpas om den skattskyldige den 1 januari 2013 eller därefter har börjat omfattas av ett tilläggs pensionskydd som arbetsgivaren ordnar.

F 7 Landskapslag (1993:42) om kommunalskatt för näringsverksamhet

1 §. Resultatet av näringsverksamhet beräknas i kommunalbeskattningen i enlighet med vad därom är föreskrivet i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (FFS 360/1968) med de undantag som följer av denna lag och särskilda bestämmelser.

Den i 1 mom. nämnda lagen skall tillämpas i landskapet sådan den lyder när denna lag träder i kraft. Sker därefter ändringar i nämnda lag, skall de ändrade bestämmelserna gälla i landskapet från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket. Ändringar av bestämmelser beträffande vilka i denna lag föreskrivits avvikelser skall dock inte tillämpas i landskapet.

2 §. Hänvisas i den i 1 § 1 mom. nämnda lagen till bestämmelser i rikslagstiftningen vilka äger motsvarighet i landskapslagstiftningen skall hänvisningarna anses avse de bestämmelser i landskapslagstiftningen som sålunda är i fråga.

F 8 Landskapslag (2013:34) om skattelättnader vid kommunalbeskattningen för skatteåren 2013–2016 (2015/35)

1 §. (2015/35) En skattskyldig som bedriver näringsverksamhet har rätt att för byggnader, maskiner och anläggningar som den skattskyldige använder i produktiv verksamhet och tar i bruk kalenderåren 2013–2016 i kommunalbeskattningen dra av anskaffningsutgifterna på det sätt som föreskrivs i lagen om höjda avskrivningar på produktiva investeringar skatteåren 2013–2016 (FFS 699/2012), med de undantag som följer av denna lag.

2 §. (2014/22) Aktiebolag och andelslag har rätt att under skatteåren 2013 och 2014 från sin inkomst av näringsverksamhet vid kommunalbeskattningen göra ett tilläggsavdrag för forsknings- och utvecklingsverksamhet i enlighet med vad som föreskrivs i lagen om ett tilläggsavdrag för forsknings- och utvecklingsverksamhet under åren 2013 och 2014 (FFS 992/2012), med de undantag som följer av denna lag.

3 §. De lagar som nämns i 1 och 2 §§ ska tillämpas i landskapet sådana de lyder när denna lag träder i kraft. Sker därefter ändringar av de nämnda lagarna, ska de ändrade bestämmelserna gälla i landskapet från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket. Ändringar av de bestämmelser beträffande vilka i denna lag föreskrivits avvikelser ska dock inte tillämpas i landskapet.

Om de lagar som nämns i 1 och 2 §§ hänvisar till bestämmelser i rikslagstiftningen och motsvarande be-

F 9 LL (1993:41) om kommunalskatt för gårdsbruk

stämmelser finns i landskapslagstiftningen ska hänvisningen avse landskapslagstiftningen.

4 §. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2013.

Lagen tillämpas vid kommunalbeskattningen för skatteåren 2013–2016, förutom 2 § som enbart tillämpas vid kommunalbeskattningen för skatteåren 2013 och 2014. Lagens 2 § tillämpas inte när det gäller projekt inom forsknings- och utvecklingsverksamhet som inlett före den 1 januari 2013. (2015/35)

Ikraftträdandebestämmelse (2014/22):

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2014.

Ikraftträdandebestämmelse (2015/35):

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2015.

F 9 Landskapslag (1993:41) om kommunalskatt för gårdsbruk

1 §. Resultatet av jordbruk beräknas vid kommunalbeskattningen och nettoinkomsten av skogsbruk beräknas i kommunalbeskattningen för åren 1993–2005 i enlighet med vad därom är föreskrivet i inkomstskattelagen för gårdsbruk (FFS 543/1967) samt skogsskatteförordningen (FFS 1208/1991), med de undantag som följer av denna lag och särskilda bestämmelser.

De i 1 § 1 mom. nämnda författningarna skall tillämpas i landskapet sådana de lyder när denna lag träder i kraft. Sker därefter ändringar av nämnda författningar, skall de ändrade bestämmelserna gälla i landskapet från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket. Ändringar av bestämmelser beträffande vilka i denna lag föreskrivits avvikelser skall dock inte tillämpas i landskapet.

Skogsskatteförordning (FFS 1208/1991) ska tillämpas inom landskapets behörighetsområde i den lydelse som förordningen hade innan den upphävdes den 1 januari 2007 genom förordning (FFS 1451/2006).

2 §. Hänvisas i de i 1 § 1 mom. nämnda författningarna till bestämmelser i rikslagstiftningen vilka äger motsvarighet i landskapslagstiftningen skall hänvisningarna anses avse de bestämmelser i landskapslagstiftningen som sålunda är i fråga.

3 §. I fråga om skatteplikt för stöd av landskapets medel och om avdrag för fastighetsskatt som betalats till kommun i landskapet skall gälla vad i 1 § 1 mom. nämnda författningar är föreskrivet om stöd som på jämfällbara grunder beviljas av statens medel och om avdrag för fastighetsskatt som betalats till kommun i riket.

4 §. Upphävd (2006/104).

5 §. Upphävd (1998/114).

6 §. I 9 § 2 mom. 1 punkten inkomstskattelagen för gårdsbruk avsedd avskrivning gäller vid kommunalbeskattningen även för fritidsbyggnad som uteslutande används i uthyrningsverksamhet.

7 §. (1994/24) I 10 § 1 mom. inkomstskattelagen för gårdsbruk avsedd avskrivning får vid kommunalbeskattningen vara högst 20 procent av utgiftsresten om inte en högre avskrivningsprocentsats för viss nyttighet eller vissa nyttigheter är tillåten enligt 10 § inkomst-

skattelagen för gårdsbruk. Såsom anskaffningsutgift anses även grundförbättringsutgift för täckdiken, broar, dammar och andra dylika anläggningar.

8 §. Landskapsregeringen skall ge skattemyndigheten intyg över de villkor för skattelättnaden som anges i 14 och 14 a §§ inkomstskattelagen för gårdsbruk.

Landskapsregeringen skall tillställa den skattskyldige och skattemyndigheten uppgifter om de utgifter som avses i 13 § 1 mom. 2-5 punkterna inkomstskattelagen för gårdsbruk och om de förutsättningar under vilka utgifterna får avdras.

Ikraftträdandebestämmelse (1994/24):

Denna lag träder i kraft den 1 april 1994 och tillämpas första gången vid den kommunalbeskattning som skall verkställas för år 1994.

Denna lag tillämpas på avskrivningar för sådana nyttigheter som har anskaffats för förhindrande av vatten- och luftföroreningar den 1 januari 1994 eller senare. På avskrivningar för motsvarande nyttigheter som anskaffats före den 1 januari 1994 tillämpas 7 § landskapslagen om kommunalskatt för gårdsbruk sådana den lyder innan denna lag träder i kraft.

F 10 Fastighetsskattelag (1993:15) för landskapet Åland

1 §. Fastighetsskatt skall årligen betalas till kommun i enlighet med vad därom är föreskrivet i fastighetsskattelagen (FFS 654/1992) och med stöd av den utfärdade bestämmelser, med de undantag som följer av denna lag.

Ändring av fastighetsskattelagen och med stöd av den utfärdade bestämmelser skall gälla i landskapet från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket, såvitt inte annat följer av vad i denna lag stadgas.

2 §. I fastighetsskattelagens 11-14 §§ nämnda skatteprocentsatser kan vara lägst 0,00 % och den i 13 § 1 mom. nämnda procenten kan bestämmas så att den är högst 0,90 procenten högre än skatteprocentsatsen för byggnader som används huvudsakligen för stadigvarande boende, dock högst 0,90 %.

Den skatteprocentsats som avses i fastighetsskattelagens 13 § 1 mom. tillämpas inte på sådana fritidsbostäder som uteslutande används för uthyrning.

3 §. Denna lag tillämpas första gången vid den beskattning som skall verkställas för skatteåret 1993.

Vid den beskattning som verkställs för skatteåret 1993 avses med en fastighets ägare den som äger fastigheten den 1 april 1993 och med sådan innehavare som är likställd med ägare den som den 1 april 1993 uppfyller i fastighetsskattelagens 5 § 2 mom. ställda krav.

Innan lagen träder i kraft kan den uppmaning som avses i 16 § fastighetsskattelagen ges.

Senast den 31 mars 1993 skall kommunfullmäktige för skatteåret 1993 bestämma de i 11-14 §§ fastighetsskattelagen nämnda skatteprocentsatserna.

F 11 Landskapslag (1981:77) om hundskatt

1 kap. Skattskyldighet och skattebelopp

1 §. För hund skall i enlighet med vad i denna lag stadgas årligen betalas hundskatt till den kommun där hundägaren hade sitt egentliga bo och hemvist (hemort) vid utgången av det föregående kalenderåret (skatteåret). Hundskatt skall erläggas årligen till ett belopp av högst 25 euro i enlighet med vad kommunfullmäktige beslutar. (2002/47)

Kommunfullmäktige kan besluta att hundskatt inte skall uppbäras.

2 §. Den som vid skatteårets utgång hade hund i sin ägo är skyldig att betala hundskatt.

Vad i denna lag är stadgat om hundägare gäller även minderårigt barns förmyndare om hunden är i barnets ägo.

3 §. Hundskatt utgår inte:

- 1) för hund som vid skatteårets utgång är yngre än fem månader;
- 2) för hund som ägs av landskapet eller staten eller vars underhållskostnader erläggs av landskapets eller statens medel;
- 3) för invalids eller handikappad persons hjälp- eller ledarhund;
- 4) för hund som skolats för uppgifter inom räddningstjänsten och befolkningskyddet och beträffande vilken ingåtts förbindelse om att hunden skall ställas till förfogande för dessa uppgifter;
- 5) för hund som skolats för spårning av skadat hjortdjur och beträffande vilken ingåtts förbindelse om att hunden vid behov skall ställas till polismyndighets förfogande; samt
- 6) för hund som ägs av person som i landskapet tjänstgör vid främmande stats konsulat, vars chef är utsänd konsul, eller medlem av hans familj eller privat tjänare, om de inte är finska medborgare.

2 kap. Anmälningsskyldighet och beskattningsförfarande

4 §. Den som under skatteåret har fått hund i sin ägo är skyldig att senast inom februari månad följande år anmäla härom till kommunstyrelsen i sin hemort.

Anmälan, vilken skall göras på blankett som kommunstyrelsen har fastställt för ändamålet, skall innehålla uppgifter om hundens föregående och nuvarande ägares namn och hemort samt om hundens namn, kännetecken, ras och födelsetid. Kommunstyrelsen skall årligen under januari månad genom offentlig delgivning, enligt vad som föreskrivs i förvaltningslagen för landskapet Åland, upplysa om var anmälan skall inlämnas och var blanketter för ändamålet kan erhållas. (2008/34)

5 §. Hundägare skall göra ändringsanmälan om han under skatteåret flyttat till annan kommun eller hunden har dött.

Ändringsanmälan skall senast under februari månad året efter skatteåret göras till den kommunstyrelse som har tagit emot i 4 § avsedd anmälan. Har hundägare tidigare underlåtit att göra anmälan skall ändringsanmälan göras till kommunstyrelsen på den ort, där anmälan borde ha gjorts före förändringen.

6 §. Beträffande hund för vilken hundskatt utgår skall kommunstyrelsen årligen utskrive en skattedebetsedel på vilken skall antecknas:

- 1) ägarens namn och adress;
- 2) hundens namn, kännetecken, ras och födelsetid; samt
- 3) skattebelopp, betalningstid och betalningsort.

Beträffande i 3 och 16 §§ avsedda hundar för vilka skatt inte utgår utskrivs en kontrollsedel på vilken antecknas uppgifter om hundägaren, hunden och anledningen till skattefriheten. Om kommunfullmäktige fattat i 1 § 2 mom. avsett beslut utskrivs inte kontrollsedel.

Kommunstyrelsen skall sända skattedebetsedel eller kontrollsedel till hundägaren senast under maj månad året efter skatteåret.

7 §. Har hundägaren inte inom föreskriven tid gjort anmälan om hund för vilken skatt utgår, kan kommunstyrelsen för det skatteår för vilket anmälan borde ha gjorts höja hundskatten till högst det dubbla beloppet.

Har hundskatt av i 1 mom. avsedd orsak inte kunnat fastställas för skatteåret kan kommunstyrelsen påföra hundägaren skatt jämte ränta som svarar mot stadgad dröjsmålsränta för försummad skattebetalning samt höja skatten till det dubbla beloppet. Fastställandet av hundskatten skall ske senast under det femte året efter utgången av skatteåret, varvid hundägaren skall beredas tillfälle att avge förklaring.

8 §. (2002/47) Har hundägare försummat att göra ändringsanmälan om flyttning till annan ort eller anmälan för skattefri hund, kan kommunstyrelsen ålägga honom en försummelseavgift om 10 euro. Avgiften skall debiteras senast under det femte året efter det år för vilket anmälan borde ha gjorts. Angående försummelseavgiften gäller i övrigt vad om hundskatt är stadgat.

9 §. Har hundägare utan egen förskyllan undgått påförande av hundskatt, skall kommunstyrelsen bestämma att hundägaren skall erlägga skatten senast under det tredje året efter skatteårets utgång.

10 §. Den som har påförts hundskatt har rätt att hos kommunstyrelsen framställa skriftligt anspråk på rättelse. Rättelseanspråket skall framställas inom tre år räknat från början av det år under vilket skatten påfördes.

Hundskatt skall erläggas även om ändring har sökts i beslut om påförande av skatt.

11 §. Den som är missnöjd med kommunstyrelsens beslut på grund av rättelseanspråk har rätt att inom 30 dagar efter det han fick del av beslutet däröver skriftligen anföra besvär hos [länsstyrelsen].

I beslut om fastställande av hundskatt får ändring inte sökas genom besvär förrän rättelse av skatten har sökts på sätt i 10 § stadgas.

3 kap. Särskilda bestämmelser

12 §. Förutom i 16 § stadgad uppgift kan de uppgifter som enligt denna lag ankommer på kommunstyrelsen i enlighet med vad i [37 § 5 mom. kommunallagen (1980:5) för landskapet Åland] är föreskrivet i instruktion uppdragas åt tjänsteman.

13 §. Hundägare är skyldig att förvara skattedebetsedel

F 12 LL (1989:23) om koncernbidrag vid kommunalbeskattningen

eller kontrollsedel samt att visa upp denna för de kommunala myndigheter som utövar tillsyn över beskattningen.

14 §. Kommunstyrelsen skall föra förteckning över anmälda hundar.

15 §. Av anmälan som innehåller uppgifter om hundens förra ägare samt av ändringsanmälan angående ägarens flyttning till annan kommun skall kommunstyrelse för tillsynen över beskattningen sända avskrift till den kommunstyrelse som är behörig med hänsyn till hundens föregående, nuvarande eller nya ägares adress.

16 §. Kommunstyrelsen kan av särskilda skäl på ansökan helt eller delvis medge befrielse från hundskatt.

17 §. Närmare bestämmelser om verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas vid behov genom landskapsförordning.

18 §. Denna lag tillämpas första gången vid beskattningen för år 1981.

Genom denna lag upphävs förordningen den 14 december 1894 om utgörande av skatt för hundar och däri senare företagna ändringar, dock så att bestämmelserna i förordningen tillämpas på hundskatt som utgår för år 1980 eller åren därförinnan.

F 12 Landskapslag (1989:23) om koncernbidrag vid kommunalbeskattningen

1 §. I denna lag finns bestämmelser om hur koncernbidrag skall behandlas vid kommunalbeskattningen.

Med koncernbidrag avses annat bidrag än kapitalplacering som ett rörelsedrivande aktiebolag eller andelslag erlagger till ett annat aktiebolag eller andelslag för dess rörelse, om bidraget inte får avdras enligt landskapslagen (1993:42) om kommunalskatt för näringsverksamhet. (1993/43)

2 §. Om ett inhemskt aktiebolag eller andelslag (modersamfund) äger minst nio tiondelar av aktiekapitalet eller andelarna i ett annat inhemskt aktiebolag eller andelslag (dottersamfund), får modersamfundet från sin skattepliktiga näringsinkomst dra av ett koncernbidrag som betalats till dottersamfundet. Koncernbidraget betraktas som skattepliktigt näringsinkomst för dottersamfundet. (1993/43)

Såsom dottersamfund betraktas även aktiebolag eller andelslag i vilket modersamfundet tillsammans med ett eller flera dottersamfund äger minst nio tiondedelar av aktiekapitalet eller andelarna.

Vad i 1 mom. är stadgat om koncernbidrag från modersamfund till dottersamfund skall tillämpas på motsvarande sätt när dottersamfund erlagger koncernbidrag till modersamfundet eller till annat av modersamfundets dottersamfund.

3 §. Koncernbidrag utgör kostnad för givaren och intäkt för mottagaren under det skatteår då bidraget har betalats.

4 §. Koncernbidrag får avdras som kostnad endast om överensstämmande utgifts- och inkomstregistrengar gjorts i givarens och mottagarens bokföring.

5 §. (1993/43) Ett koncernbidrag får inte överstiga näringsverksamhetens resultat före avdraget för koncernbidraget.

6 §. Utöver vad ovan är stadgat skall för att ett bidrag skall betraktas som koncernbidrag följande förutsättningar vara uppfyllda:

1) det i 2 § nämnda koncernförhållandet mellan givaren och mottagaren skall ha fortgått under hela skatteåret;

2) givarens och mottagarens räkenskapsperioder skall ha utgått samtidigt, om inte bokföringsnämnden beviljat undantag enligt 11 kap. 10 § lagen om aktiebolag (FFS 734/1978); samt

3) (1993/43) givaren eller mottagaren får inte vara depositionsbank, kreditinrättning eller försäkrings- eller pensionsanstalt som avses i landskapslagen om kommunalskatt för näringsverksamhet.

F 13 Landskapslag (1984:45) om kommunalbeskattning av rederibolag och redare

1 §. Stadgandena i denna lag tillämpas vid kommunalbeskattningen av rederibolag och dess redare, då bolaget bildats av samfund som bedriver affärsrörelse och till bolagets anläggningstillgångar hör ett enda fartyg som används i handelssjöfart och som är antecknat i fartygsregister i Finland.

2 §. Då den beskattningsbara inkomsten bestäms för rederibolag som bildats av samfund som bedriver affärsrörelse, avdras inte anskaffnings- och grundförbättringsutgifterna för fartyget från rederibolagets inkomst. Överlåtelsepris eller annat för fartyget erhållet vederlag betraktas inte heller såsom rederibolagets inkomst. Nämnda utgifter och inkomster behandlas vid beskattningen av redarna i förhållande till deras fartygslotter.

3 §. En mot redarens fartygsslott svarande del av anskaffnings- och grundförbättringsutgifterna för fartyg som i denna lag avsett rederibolag anskaffat, liksom även den till fartyget hänförliga delen av anskaffningsutgiften för fartygsslott som redare förvärvat i nämnda bolag, avdras från redarens inkomster på det sätt som stadgas i [30 § landskapslagen (1969:32) om kommunalskatt för näringsverksamhet], vilken lag iaktas även annars i tillämpliga delar, om fartygsslotten utgör anläggnings-tillgång i den affärsrörelse som redaren bedriver.

Redare som inte får göra i 1 mom. avsett avdrag får avdra utgifterna under det skatteår under vilket fartyget eller fartygsslotten har överlåtits.

4 §. En mot fartygsslotten svarande del av överlåtelsepriset för fartyget och av annat för fartyget erhållet vederlag samt för fartygsslott erhållet vederlag utgör redarens skattepliktiga inkomst, oberoende av hur länge fartyget eller fartygsslotten ägts.

5 §. Denna lag tillämpas på rederibolag, bildat av samfund som idkar affärsrörelse, i de fall då bolaget bildats och det bolaget tillhöriga fartyget antecknats i fartygsregistret i redarnas namn år 1984 eller senare.

F 14 Landskapslag (2003:15) om kommunalbeskattning av samfund i anslutning till tonnageskattningen

1 §. Vid kommunalbeskattningen av ett samfund som godkänts som tonnageskattskyldigt i enlighet med tonnageskattelagen (FFS 476/2002) är inkomst från tonnageskattad verksamhet inte skattepliktig. Om godkännandet återkallas blir dock sådan inkomst skattepliktig vid kommunalbeskattningen på motsvarande sätt som vid statsbeskattningen.

2 §. Bestämmelserna om annan inkomstbeskattning än tonnageskattning i tonnageskattelagen skall tillämpas vid kommunalbeskattningen på motsvarande sätt som vid statsbeskattningen. Bestämmelserna tillämpas sådana de lyder när denna lag träder i kraft. Sker därefter ändring skall de ändrade bestämmelserna tillämpas från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket.

Till de delar de i 1 mom. avsedda bestämmelserna innefattar hänvisningar till bestämmelser i annan rikslagsstiftning skall hänvisningarna vid kommunalbeskattningen avse motsvarande bestämmelser i landskapslagstiftningen.

3 §. Denna lag träder i kraft den 1 mars 2003 och tillämpas första gången vid den beskattning som verkställs för det skatteår som börjar under kalenderåret 2002.

F 15 Landskapslag (1973:12) om kommunalskatt för begränsat skattskyldig

1 §. Den som enligt kommunalskattelagen (1993:37) för landskapet Åland är begränsat skattskyldig skall på i landskapet Åland förvärvad dividend, ränta, royalty, lön, pension och annan prestation som enligt landskapslagen (1997:32) om tillämpning i landskapet Åland av rikslagsstiftningen om förskottsuppbörd är underkastad förskottsinnehållning betala kommunalskatt enligt de grunder och i den ordning som stadgas i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet (FFS 627/1978). (1997/33)

Sker framdeles ändring i sagda lagstiftning, skall de ändrade stadgandena gälla i landskapet från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket.

F 16 Landskapslag (2017:19) om tillämpning av rikslagsstiftning om beskattning av delägare i utländska bassamfund

1 §. Lagens tillämpningsområde

Med de avvikelser som anges i denna lag tillämpas i landskapet rikets lag om beskattning av delägare i utländska bassamfund (FFS 1217/1994) och med stöd av rikslagen gällande bestämmelser om de skatteavtalsstater där skatten anses avvika i väsentlig grad från den skatt som samfunden betalar i Finland, nedan kallad rikslagsstiftningen.

En skattskyldig ska i sin skattedeklaration uppge och till deklarationen föga uppgifter och utredningar om utländska bassamfund i enlighet med vad som föreskrivs med stöd av rikslagsstiftningen.

2 §. Avvikelser

Ändringar av rikslagsstiftningen ska tillämpas i landskapet från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket om inte annat följer av denna lag. En hänvisning i rikslagsstiftningen till en riksförfattning ska inom landskapets behörighet avse motsvarande bestämmelser som finns i landskapslagstiftningen.

3 §. Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2017 och tillämpas första gången vid beskattningen för det skatteår som följer efter lagens ikraftträdande.

Med ikraftträdandet av denna lag upphävs landskapslagen (1995:54) om kommunalbeskattning av delägare i utländska bassamfund.

Åtgärder som denna lag förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

F 17 Landskapslag (1987:44) om bostadshusreservering vid kommunalbeskattningen

1 §. (1993/39) Samfund som avses i 3 § inkomstskattelagen (FFS 1535/1992) får vid kommunalbeskattningen från sin inkomst avdra en reservering som bildats för sådana vid kommunalbeskattningen avdragbara utgifter som föranleds av byggande, användning, underhåll, reparation och förbättring av samfundet tillhörigt bostadshus samt för underhåll och användning av tomt i anslutning till sådant bostadshus (bostadshusreservering).

Ett samfund får avdra en bostadshusreservering endast från annan inkomst än inkomst av näringsverksamhet eller jordbruk. Ett samfund vars huvudsakliga verksamhet grundar sig på ägande och besittning av en fastighet eller hyresverksamhet som grundar sig på ägande av fastighet får avdra en bostadshusreservering även från sin skattepliktiga inkomst av näringsverksamhet om samfundet har ett med stöd av landskapslagen (1982:14) om stöd för bostadsproduktion, landskapslagen (1982:13) om stöd för bostadsförbättring eller [landskapslagen (1982:17) om räntestödslån för förvärv av hyresbostäder] beviljat lån eller räntestöd för uppförande, ombyggnad eller anskaffning av bostäder. (1995/41)

Landskapslagarna (1982:14), (1982:13) och (1982:17) har upphävts genom LL (1999:40) om bostadsproduktion. Landskapslagarna (1982:13) och (1982:14) tillämpas dock fortfarande på lån och räntestöd som har beviljats innan dessa lagar upphävdes.

2 §. I denna lag avses med bostadshus en byggnad i vilken minst hälften av lägenheternas area vid skatteårets utgång varaktigt används som bostad. Såsom bostadshus enligt denna lag anses inte en byggnad som ingår i en näringsidkares omsättningstillgångar. (1995/41)

En lägenhet i ett bostadshus anses vara varaktigt använd som bostad om den huvudsakligen är avsedd för detta ändamål och inte är i annan användning. En byggnad som börjat byggas för att varaktigt användas som bostad anses även vara varaktigt använd som bostad. (1995/41)

Med bostadshusets area avses ytan enligt de yttre måtten för samtliga våningar, källare och värmeisolerade vindsrum. I arean inräknas inte balkonger och

F 18 LL (1977:19) om skattelättnader ... allmännyttiga samfund ...

skärmtak och inte heller utrymmen vilkas fria höjd understiger 160 cm.

3 §. (2002/48) En bostadshusreservering skall göras i samfundets bokföring senast vid fastställandet av bokslutet. Maximibeloppet för reserveringen är under skatteåret 68 euro per kvadratmeter av bostadshusets area. Om bostadshusreservering avser en yta som understiger 200 kvadratmeter eller om reserveringen understiger 3.500 euro är den inte avdragbar vid beskattningen.

4 §. En bostadshusreservering skall användas för täckande av utgifter som avses i 1 § inom tio skatteår räknat från utgången av det skatteår för vilket reserveringen har gjorts. En tidigare gjord bostadshusreservering skall användas före en senare gjord reservering. (1995/41)

Utgifter som täckts med en bostadshusreservering är inte avdragbara vid beskattningen.

Om en bostadshusreservering har använts för täckande av en utgift som vid beskattningen skulle avdras genom årliga avskrivningar, godkänns avskrivningarna endast i fråga om skillnaden mellan utgiften och det belopp som av bostadshusreserveringen använts för dess täckande.

5 §. Bildandet och användningen av en bostadshusreservering skall utredas tillräckligt specificerat i skattedeklarationen.

6 §. En bostadshusreservering som inte använts under den tid som avses i 4 § 1 mom. räknas som inkomst för det skatteår under vilket reserveringen senast borde ha använts. (1992/16)

Upplöses samfundet eller äger det inte längre något bostadshus räknas bostadshusreserveringen som samfundets inkomst för det skatteår under vilket beslut om upplösning av samfundet fattas eller vid vars utgång samfundet inte längre äger något bostadshus. (1992/16)

Om bostadshus förstörs räknas bostadshusreservering som samfundets inkomst för det skatteår vid vars utgång samfundet inte längre äger den förstörda byggnaden eller andra bostadshus.

7 §. (1995/41) En bostadshusreservering beaktas inte som avdrag vid fastställande av förlust enligt kommunalskattelagen (1993:37) för landskapet Åland.

8 §. Närmare bestämmelser om verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas vid behov genom landskapsförordning.

F 18 Landskapslag (1977:19) om skattelättnader vid kommunalbeskattningen för allmännyttiga samfund som bedriver samhälleligt betydelsefull verksamhet

1 §. Inkomst som enligt kommunalskattelagen (1993:37) för landskapet Åland är skattepliktig för ett allmännyttigt samfund som bedriver samhälleligt betydelsefull verksamhet kan förklaras helt eller delvis skattefri vid kommunalbeskattningen i enlighet med vad i denna lag stadgas. För inkomst av fastighet får skattefrihet beviljas endast i det fall som anges i 2 mom. (1993/40)

Inkomst av fastighet som enligt i 1 mom. angivna lag

är skattepliktig kan förklaras skattefri endast i det fall att fastigheten huvudsakligen använts till allmänt eller allmännyttigt ändamål.

2 §. Skattelättnad enligt denna lag beviljas av [landskapsstyrelsen] för högst fem skatteår i sänder. Skattelättnad får beviljas endast om lättnaden kan anses berättigad i anseende till den fördel samfundets verksamhet medför för samhället. Ytterligare skall det beaktas huruvida beviljande av skattelättnad för viss av samfundet bedriven affärsverksamhet innebär förfång som inte är ringa för näringsidkare som bedriver motsvarande verksamhet. (1990/38)

Om så befinner sig nödvändigt kan [landskapsstyrelsen] fastställa villkor, vilka skall iakttas för att vederbörande samfund skall bibehålla sin rätt till skattelättnad.

3 §. Allmännyttigt samfund kan anses bedriva samhälleligt betydelsefull verksamhet om dess egentliga syftemål är att bedriva politisk, social eller annan verksamhet som fyller väsentliga behov i samhället, såvida denna verksamhet omfattar hela landskapet eller annars är av omfattande art och vunnit stadgade former samt är bestående.

Är verksamhet som bedrivs av organisation, vilken bildas av samfund vilka bör anses såsom särskilda skattskyldiga, samhälleligt betydelsefull på i 1 mom. avsett sätt, kan vid prövning av förutsättningarna för beviljande av skattelättnad för vart och ett samfund beaktas hela organisationens verksamhet, om detta med hänsyn till organisationens karaktär och samfundets ställning i organisationen är motiverat.

4 §. Skattelättnad enligt denna lag skall sökas skriftligen inom fyra månader från utgången av det skatteår för vilket befrielse söks. Till ansökan skall fogas erforderlig utredning. Sökanden är dessutom skyldig att på anfordran lämna de tilläggsuppgifter och utredningar som till äventyrs är behövliga. (1990/38)

Innan beslut fattas beträffande ansökan om skattelättnad skall kommunstyrelsen i sökandens hemkommun beredas tillfälle att avgiva utlåtande över ansökan. Är en väsentlig del av sökandens verksamhet förlagd till annan kommun än hemkommunen, kan även denna kommuns styrelse beredas tillfälle att avgiva utlåtande.

Ansökan om skattelättnad skall behandlas i brådskande ordning och om möjligt avgöras inom sex månader, räknat från dagen då den inlämnades.

5 §. [Landskapsstyrelsen] skall, räknat från den tidpunkt den bestämmer, helt eller delvis återtaga skattelättnad som beviljats samfund

1) om det befinner sig att samfundets karaktär ändrats så, att det icke längre kan anses vara i denna lag avsett allmännyttigt samfund,

2) om karaktären av den verksamhet samfundet bedriver ändrats så, att skattelättnad därför ej kan beviljas enligt denna lag, eller

3) om samfundet underlåtit att iakttaga i 2 § 2 mom. angivna villkor.

Innan beslut om återtagande av skattelättnad fattas skall det berörda samfundet beredas tillfälle att yttra sig i ärendet.

6 §. Med stöd av denna lag beviljad skattelättnad befräjar ej samfund från deklarationsskyldighet som det utan lättnad skulle ha i enlighet med [beskattningsslagen (FFS 482/1958)].

Samfund som beviljats skattelättnad enligt denna lag, är skyldigt att så upplägga sin bokföring, att därav framgår den inkomst, för vilken skattelättnad beviljats.

7 §. Vid tillämpningen av denna lag skall [beskattningsslagens] straffbestämmelser och bestämmelser om tystnadsplikt samt i tillämpliga delar även andra bestämmelser i [beskattningsslagen] iakttas.

8 §. Närmare bestämmelser angående verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas vid behov genom landskapsförordning.

9 §. Denna lag tillämpas första gången på den beskattning som skall verkställas för år 1976.

Utan hinder av stadgandet i 4 § 1 mom. kan skattelättnad för det skatteår, som utgår under år 1976 sökas senast före utgången av mars månad år 1977.

F 19 Landskapslag (1984:4) om avdrag vid kommunalbeskattningen för amortering på studielån

1 §. Skattskyldig fysisk person som är stadigvarande bosatt i landskapet äger rätt att i enlighet med vad i denna lag är föreskrivet från sin beskattningsbara inkomst vid kommunalbeskattningen göra ett avdrag för amortering på studielån (studielåneavdrag).

Med studielån avses i denna lag av kreditinrättning beviljat lån för vilket Ålands arbetsmarknads- och studiestödsmyndighet, landskapsregeringen eller studiestödsnämnd som tillsatts av landskapsstyrelsen beviljat landskapsborgen och räntestöd enligt landskapslagen (1972:48) om studiestöd eller landskapsborgen enligt landskapslagen (1995:94) om studiestöd och som lyfts för studier som har inletts före den 1 augusti 2005. (2006/103)

2 §. Som studielåneavdrag får avdras det belopp vilket den skattskyldige till kreditinrättning erlagt som amortering på studielån. Avdraget får dock utgöra högst 500 euro per kalenderår. (2002/49)

Studielåneavdraget får göras för amorteringar som erlagts under det kalenderår under vilket kapitaliseringen av räntan har upphört och under de följande fyra kalenderåren när amortering görs. Avdraget får göras från den beskattningsbara inkomsten det år under vilket amorteringar erlagts. Studielåneavdraget beviljas för högst fem år för en och samma skattskyldig. (2006/103)

3 §. (2002/49) På ansökan av kommun kan landskapsregeringen, om kommunen har låg skattekraft, sänka övre gränsen för det i 2 § nämnda avdraget till lägst 250 euro.

4 §. Landskapsregeringen utfärdar närmare anvisningar rörande tillämpningen av denna lag.

5 §. Denna lag tillämpas första gången vid den beskattning som skall verkställas för år 1983.

Den som före denna lags ikraftträdande påbörjat amortering på studielån får göra i lagen avsett avdrag

högst under fem år minskat med det antal år under vilka amortering skett före lagens ikraftträdande.

F 20 Landskapslag (1997:38) om tillämpning i landskapet Åland av rikslagstiftningen om beskattningsförfarande

1 §. Tillämpningsområde

Lagen om beskattningsförfarande (FFS 1558/1995) och förordningen om beskattningsförfarande (FFS 1579/1995) och med stöd av dessa utfärdade bestämmelser skall tillämpas i landskapet vid verkställigheten av kommunalbeskattningen samt vid fastställandet av skogsvårdsavgift, med beaktande av de avvikelser och särskilda bestämmelser som följer av denna lag.

De i 1 mom. nämnda författningarna och de med stöd av dem utfärdade bestämmelserna skall tillämpas sådana de lyder när denna lag träder i kraft. Sker därefter ändringar i författningarna eller i de bestämmelser som utfärdats med stöd av dem, skall de ändrade bestämmelserna gälla i landskapet från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket. Ändringar av bestämmelser beträffande vilka i denna lag föreskrivits avvikelser skall dock inte tillämpas i landskapet.

Förordning om beskattningsförfarande (FFS 1579/1995) ska tillämpas inom landskapets behörighetsområde i den lydelse som förordningen hade innan den upphävdes den 1 november 1998 genom förordning om beskattningsförfarande (FFS 763/1998).

2 §. Skötseln av förvaltningsavgifter

De förvaltningsavgifter som enligt lagen och förordningen om beskattningsförfarande eller som enligt bestämmelser som utfärdats med stöd av dem ankommer på statens myndigheter skall i landskapet handhas av [landskapsstyrelsen], om dessa avgifter enligt 23 § självstyrelselagen ankommer på landskapet.

3 §. Skattetagarkommun

Kommunalskatt, som begränsat skattskyldig skall betala på inkomst som härrör från landskapet, betalas till den kommun där den skattskyldige förvärvat största delen av inkomsten.

Kommunalskatt som skattskyldiga samfund och samfällda förmåner skall betala fördelas mellan kommunerna enligt kommunalskattelagen (1993:37) för landskapet Åland.

Kommunalskattelag (1993:37) för landskapet Åland har ersatts av kommunalskattelag (2011:119) för landskapet Åland.

4 §. Dubbelbeskattning

Inkomst, som skattskyldig hemmahörande i landskapet förvärvat i riket samt inkomst som skattskyldig hemmahörande i riket förvärvat i landskapet och som beskattas i kommunalbeskattningen där, kan [landskapsstyrelsen] på ansökan och på de villkor [landskapsstyrelsen] bestämmer helt eller delvis befria från kommunalskatt som debiterats på motsvarande inkomst här, efter det att behörig riksmyndighet helt eller delvis har nekat befrielse från motsvarande skatt som debiterats på inkomsten i riket.

Om ovan i 1 mom. nämnda dubbelbeskattning har konstaterats kan [landskapsstyrelsen] på ansökan och på de villkor [landskapsstyrelsen] bestämmer bevilja uppskov med betalning av kommunalskatt.

F 21 F (1997:72) om verkställandet av kommunalbeskattningen

Ändring i beslut som fattats med stöd av denna paragraf får inte sökas genom besvär.

5 §. Deklarationsskyldighet för samfund med hemkommun i riket

Skattskyldiga samfund som har hemkommun i riket skall i skattedeklarationen uppge de skattepliktiga inkomster som härrör från landskapet samt de avdragbara utgifterna för inkomsternas förvärvande.

6 §. Kostnaderna för verkställandet av kommunalbeskattningen

Kommunerna är skyldiga att betala kostnaderna för verkställandet av kommunalbeskattningen till den myndighet som verkställer kommunalbeskattningen enligt de grunder lagen om skatteförvaltningen [(FFS 1557/1995)] anger för kommun.

7 §. Lagens ikraftträdande och tillämpning

Denna lag träder omedelbart i kraft och tillämpas första gången vid den kommunalbeskattning som skall verkställas för skatteåret 1996.

Genom denna lag upphävs landskapslagen (1959:21) om tillämpning av beskattningslagen i landskapet Åland.

Med undantag av bestämmelsen i 1 mom.

1) skall vad som i landskapslagen om tillämpning av beskattningslagen i landskapet Åland stadgats om skatteklassificering, sökande av ändring i skatteklassificering och fastställande av intäktsgrunder för skogsbruk iaktas vid beskattningar som skall verkställas för skatteåret 1996 och senare,

2) skall samfundsränta räknas vid den beskattning som skall verkställas för skatteåret 1996, med avvikelser från bestämmelserna i 41 § lagen om beskattningsförfarande, tidigast från den 1 november 1996,

3) skall 2 och 3 kap. samt 33 §, 36 §, 49 §, 65 och 87 §§ lagen om beskattningsförfarande tillämpas vid den beskattning som skall verkställas för skatteåret 1995 samt

4) får i beslut om förlust som fastställts för skatteåret 1995 eller tidigare skatteår i den ordning som anges i lagen om beskattningsförfarande sökas ändring senast den 31 december 2000.

Hänvisas i landskapslagstiftningen till beskattningslagen skall motsvarande bestämmelser i lagen om beskattningsförfarande tillämpas.

F 21 Förordning (1997:72) om verkställandet av kommunalbeskattningen i landskapet Åland

(FFS 860/1997)

1 §. De förvaltningsuppgifter som enligt lagstiftningen om beskattningsförfarandet och lagstiftningen om förskottsuppbörd ankommer på Ålands [landskapsstyrelse] skall handhas av rikets skatteförvaltning.

Se LL (1997:38) om tillämpning i landskapet Åland av rikslagstiftningen om beskattningsförfarande och LL (1997:32) om tillämpning i landskapet Åland av rikslagstiftningen om förskottsuppbörd.

2 §. Kommunerna i landskapet Åland tar del i kostnaderna för verkställandet av beskattningen på det sätt som anges i landskapslag.

Landskapet svarar för de kostnader som orsakas av särdrag i lagstiftningen om kommunalbeskattning i landskapet i enlighet med vad [landskapsstyrelsen] och skattestyrelsen överenskommer. En överenskommelse skall årligen ingås om landskapets kostnadsansvar under därpå följande kalenderår.

3 §. Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 1997.

Överenskommelse om kostnaderna för verkställande av kommunalbeskattningen för år 1997 ingås i samband med överenskommelsen om kostnaderna för beskattningen för år 1998.

F 22 Landskapslag (1997:32) om tillämpning i landskapet Åland av rikslagstiftningen om förskottsuppbörd

1 §. Tillämpningsområde

Lagen om förskottsuppbörd (FFS 1118/1996) och förordningen om förskottsuppbörd (FFS 1124/1996) och med stöd av dem utfärdade bestämmelser ska tillämpas i landskapet vid verkställande av kommunalbeskattningen med beaktande av de avvikelser och särskilda bestämmelser som följer av denna lag. (2008/95)

De i 1 mom. nämnda författningarna och de med stöd av dem utfärdade bestämmelserna skall tillämpas sådana de lyder när denna lag träder i kraft. Sker därefter ändringar i författningarna eller i de bestämmelser som utfärdats med stöd av dem, skall de ändrade bestämmelserna gälla i landskapet från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket. Ändringar av bestämmelser beträffande vilka i denna lag föreskrivits avvikelser skall dock inte tillämpas i landskapet.

2 §. Skötseln av förvaltningsuppgifter

De förvaltningsuppgifter som enligt lagen och förordningen om förskottsuppbörd eller som enligt bestämmelser som utfärdats med stöd av dem ankommer på statens myndigheter skall i landskapet handhas av landskapsregeringen, om dessa uppgifter enligt 23 § självstyrelselagen ankommer på landskapet.

3 §. Lagen om beskattningsförfarande

På influtna förskottsbelopp tillämpas bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarande (FFS 1558/1995).

4 §. Ikraftträdande och tillämpning

Denna lag träder i kraft den 1 april 1997.

Genom denna lag upphävs landskapslagen (1959:27) den 16 december 1959 om tillämpning av lagen om förskottsuppbörd i landskapet Åland.

Bestämmelserna om arbetsgivarens deklarationsskyldighet i den tidigare lagen om förskottsuppbörd (FFS 418/1959) tillämpas 1997 på 1996 års förskottsuppbörd. Den tidigare lagens bestämmelser om utgivande av förskottsinnehållningsbevis och fogande av det till skattedeklarationen tillämpas vid beskattningarna för 1996 och 1997.

Bestämmelserna i 39 § 3 mom. lagen om förskottsuppbörd tillämpas första gången på de debiteringsbeslut som fattas 1998. På grundval av tidigare motsvarande beslut återbärs förskottsinnehållning vid behov efter ansökan.

Skatteförhöjning enligt 44 § 4 mom. lagen om förskottsuppbörd kan påföras med anledning av en försummelse av deklARATIONSSKYLDIGHETEN som inträffat efter att lagen trätt i kraft.

Rättelseyrkande enligt 48 § lagen om förskottsuppbörd skall framställas även när ändring söks i ett beslut som har fattats före ikraftträdandet. Rättelseyrkande skall dock inte framställas, om beslut redan har meddelats med anledning av rättelseyrkandet eller besväret.

Bestämmelserna i 56 och 57 §§ lagen om förskottsuppbörd tillämpas även på dröjsmålsränta och restavgift som avses i lagen om dröjsmålsränta och restavgift.

Hänvisas i annan landskapslagstiftning till den tidigare lagen om förskottsuppbörd skall motsvarande bestämmelser i lagen om förskottsuppbörd tillämpas.

F 23 Landskapslag (1996:50) om tillämpning i landskapet Åland av lagen om skattetillägg och förseningsränta

1 §. Vid försummelse att inom utsatt tid erlagga kommunalskatt eller skogsvårdsavgift eller förskott därpå skall, med i denna lag angivna avvikelser, lagen den 18 december 1995 om skattetillägg och förseningsränta (FFS 1556/1995) äga tillämpning i landskapet Åland.

Om den i 1 mom. nämnda lagen ändras skall ändringarna tillämpas i landskapet från den tidpunkt då de träder i kraft i riket, såvitt inte annat följer av bestämmelserna i denna lag.

2 §. Hänvisas i den i 1 § nämnda lagen till bestämmelser i rikslagstiftningen, vilka äger motsvarighet i landskapslagstiftningen, skall hänvisningarna anses avse bestämmelserna i landskapslagstiftningen.

3 §. Närmare bestämmelser om verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas vid behov genom landskapsförordning.

4 §. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1996.

Genom denna lag upphävs landskapslagen (1977:11) den 4 mars 1977 om tillämpning i landskapet Åland av lagen om dröjsmålsränta och restavgift på skatt.

F 24 Landskapslag (1974:23) om avloppsvattenavgift

1 §. Kommun har rätt att i ersättning för kostnaderna för avledande och renande av avlopps- och regnvatten uppbära avloppsvattenavgift i enlighet med vad i denna lag stadgas.

2 §. Avloppsvattenavgiften skall erläggas av ägare till eller av med ägare jämställd innehavare av fastighet, som är ansluten till kommunens avloppswerk.

Vad i 1 mom. är stadgat om fastighetsägare gäller på motsvarande sätt legotagare, som med stöd av tomt- eller jordlegoavtal innehar fastighet.

3 §. Avloppsvattenavgift består av anslutningsavgift och bruksavgift.

4 §. Anslutningsavgift erlägges för att täcka kostnaderna för byggande av avloppsledning och till dem anslutna

anläggningar för behandling av avloppsvatten. Såsom byggnadskostnader beaktas utom de medel, som redan använts för byggande av anläggningen, även det belopp, som kan beräknas bli erforderligt för att försätta anläggningen i sådant skick, att i 1 § nämnda åtgärder ändamålsenligt verkställs.

Som grund för fastställande av anslutningsavgiften kan tagas något av följande alternativ:

- 1) tomtens areal och våningsyta;
- 2) de på fastigheten belägna byggnadernas våningsyta;
- 3) antalet lägenheter i byggnaderna på fastigheten och byggnadernas våningsyta; eller
- 4) annan grund, som är jämförbar med de i punkterna 1-3 nämnda.

Vid fastställande av anslutningsavgift kan även fastighetens bruksändamål beaktas.

Blir storleken av den enligt 2 mom. beräknade anslutningsavgiften av särskild orsak uppenbart oskäligen, skall avgiften bestämmas enligt den nytta fastigheten har av att avloppsvattnet avledes och renas.

Förändras de omständigheter, enligt vilka anslutningsavgiften fastställts, kan avgiften justeras i enlighet därmed.

5 §. Bruksavgiften skall fastställas senast den 31 december 2010 på grund av den mängd vatten som används i fastigheten så att avgiften täcker kostnaderna för vattentjänsten. Avgifter skall bestämmas för förbrukningskategorierna industri, jordbruk och hushåll. Vid beräkningen beaktas miljö- och resurskostnader. (2005/56)

Om bruksavgift, som fastställts i enlighet med 1 mom. till följd av avloppsvattnets beskaffenhet eller mängden därav eller av annan orsak uppenbart måste anses för stor eller för liten, eller om vattenmängden icke kan mätas på lämpligt sätt, skall detta och den nytta fastigheten har av avledandet av vattnet beaktas vid fastställandet av bruksavgiften.

Kommun som äger avloppswerk har rätt att av vattenverk erhålla uppgifter om de fastigheters vattenförbrukning, vilka anslutits till kommunens avloppsnät.

Med undantag av kravet på beaktande av principen om kostnadstäckning i 1 mom. får gällande avgifter fortsättningsvis tillämpas om de inte äventyrar syftena och möjligheten att uppnå de mål för vattenkvalitet som följer av bestämmelserna i 4 kap. 1 § och 5 kap. 1 och 2 §§ i vattenlagen (1996:61) för landskapet Åland. (2005/56)

Närmare bestämmelser om hushållsvattenavgift finns i landskapslagen (1979:29) om allmänna vatten- och avloppswerk. (2005/56)

6 §. (2012/40) En taxa, som innefattar detaljerade grunder för fastställande av avloppsvattenavgift, godkänns av kommunens fullmäktige.

7 §. Skyldighet att erlagga avloppsvattenavgift gäller från det fastigheten anslutits till allmänt avlopp.

8 §. Avloppsvattenavgiften fastställs och debiteras av kommunens styrelse. Bruksavgift kan fastställas och debiteras även av annan i reglemente eller instruktion bestämd kommunal myndighet.

9 §. (2008/28) Innan anslutningsavgift fastställs, skall den betalningsskyldige genom bevislig delgivning delges det förslag till anslutningsavgift som gäller för

F 24 LL (1974:23) om avloppsvattenavgift

honom eller henne enligt vad som föreskrivs i förvaltningslagen (2008:9) för landskapet Åland. Anmärkning mot förslaget skall inlämnas till kommunens styrelse inom 14 dagar från delgivningen.

Beslut om anslutningsavgift skall genom bevislig delgivning delges den betalningsskyldige enligt vad som föreskrivs i förvaltningslagen för landskapet Åland.

Förslag och beslut som avses i 1 och 2 mom. får delges även så, att förslaget eller beslutet sänds per post i rekommenderat brev under fastighetens adress eller under annan känd adress för fastighetens ägare eller innehavare.

10 §. Kommunens styrelse fastställer debiteringsperioderna för bruksavgiften. Styrelsen kan även besluta, att bruksavgifter som uppbäres för kalenderår eller annan period, skall utgå såsom förskottsrate i motsvarighet till vattenförbrukningen under föregående debiteringsperiod, varvid den slutliga avgiften fastställs sedan den verkliga förbrukningen konstaterats vid debiteringsperiodens utgång. Härvid skall till den betalningsskyldige utan dröjsmål återbäras överbetald belopp eller ock skall det bristande beloppet särskilt uppbäras.

Kommunen skall tillställa den betalningsskyldige debetsedel, av vilken skall framgå den förbrukade vattenmängden och avgiftens belopp. Om bruksavgift uppbäres genom förskottsrate, skall av debetsedeln framgå den under föregående debiteringsperiod förbrukade vattenmängden samt hur stor del därav förskottsbeloppet motsvarar.

Betalningsskyldig äger rätt att inom sju dagar efter det han erhållit debetsedel framställa anmärkning hos i 8 § avsedd myndighet. Med anledning av anmärkningen skall beslut fattas och slutlig debetsedel tillställas den betalningsskyldige.

Påföres bruksavgift med tillämpning av 5 § 2 mom. skall förslag innehållande grunderna för avgiften delgivas den betalningsskyldige, innan avgift för fastigheten första gången fastställs. Angående delgivning av förslag och inlämnande av anmärkning skall vad i 9 § är stadgat om anslutningsavgift äga motsvarande tillämpning. Ändras grunderna för avgiften senare, skall samma förfarande iakttagas.

11 §. I beslut om fastställande av avloppsvattenavgift sökes ändring genom besvär hos [länsstyrelsen] inom 30 dagar.

Beträffande beslut som avses i 10 § 2 mom. räknas besvärstiden från ingången av den tid varom stadgas i 10 § 3 mom. eller, om anmärkning gjorts mot debiteringen, från delfäendet av slutlig debetsedel.

12 §. Anslutningsavgiften får betalas i tre årliga rater. På raterna räknas sju procents ränta från början av det kalenderår som närmast följer efter debiteringen av den första årsraten. Försenas inbetalning av årsrat, skall på beloppet erläggas fem procents tilläggsränta, räknat från början av den kalendermånad som följer efter förfallodagen.

Bruksavgift skall, oaktat besvär anförts, erläggas under den tid som angivits i debetsedeln. Betalas bruksavgift eller rat därav inte inom den tid kommunstyrelsen bestämt skall 16 procents årlig ränta, räknat från förfallodagen, erläggas på det förfallna beloppet. (1986/17)

Till betalning förfallen icke erlagd avloppsvattenavgift får utsökas hos den betalningsskyldige i den ordning som är stadgad för indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg.

13 §. Övergår fastighet till ny ägare eller innehavare, svarar även han för sådan avloppsvattenavgift jämte ränta, som varit obetald högst fem år, räknat från ingången av det kalenderår som följer efter debiteringsåret.

Avlyftes eller nedsattes avloppsvattenavgift på grund av besvär, skall kommunen återbetala det överbetalda beloppet jämte ränta från inbetalningsdagen till återbetalningsdagen enligt den av Finlands Bank sistnämnda dag tillämpade lägsta diskontoräntan.

14 §. Utan hinder av vad som ovan stadgats kan kommun besluta att anslutningsavgift icke skall erläggas.

För tomt eller annan fastighet, som överlåtits av kommun, skall anslutningsavgift icke erläggas, om ej rätt att erhålla sådan avgift förbehållits i överlåtelsehandlingen.

I jordlego- eller tomtlegoavtal, medelst vilket kommun utarrenderar tomt eller annat område, skall särskilt nämnas, huruvida legotagaren är skyldig att erlägga anslutningsavgift. Har sådan skyldighet icke ålagts legotagaren, får anslutningsavgift icke påföras honom.

15 §. Kommun kan i enskilda fall överenskomma, att avloppsvattenavgift bestämmas på andra grunder än ovan stadgats. Även härvid bör grunderna vara skäliga och opartiska.

Har fastighetsägares eller -innehavares betalningsförmåga väsentligt nedgått på grund av sjukdom eller olycksfall eller av annan orsak, eller har han avlidit eller är indrivning av avgift uppenbart oskälig på grund av att byggnad förstörts eller annan skada på egendom inträffat, kan kommun enligt prövning på ansökan bevilja befrielse helt eller delvis från erläggande av avgift. Under samma förutsättningar kan även betalningsuppskov beviljas.

16 §. Denna lag träder i kraft den 1 maj 1974. Redan före lagens ikraftträdande kan förberedande åtgärder vidtagas samt taxor godkännas och fastställas.

Anslutningsavgift skall icke erläggas,

1) för fastighet, för vilken ersättning betalts eller betalas enligt landskapslagen (1956:22) den 18 juli 1956 om stadsplan för Mariehamns stad eller enligt landskapslagen (1959:29) den 22 december 1959 om reglering av byggnadsverksamheten eller för vilken indrivning av sådan ersättning förfallit på sätt som avses i 143 § 5 mom. i sistnämnda lag;

2) för tomt som kommun överlätit före den 1 januari 1960 eller ock överlätit därefter utan att enligt landskapslagen om reglering av byggnadsverksamheten förbehålla sig rätt till särskild uppbörd av ersättning; samt

3) för fastighet beträffande vilken överenskommelse före denna lags ikraftträdande ingåtts om erläggande av anslutningsavgift eller därmed jämförlig avgift.

I fråga om legotomt eller -område, som kommun utarrenderat före denna lags ikraftträdande, skall anslutningsavgift icke erläggas, om ej i legoavtalet särskilt förbehållits rätt till ersättning för byggande av allmän avloppsledning med tillämpning av i landskapslagen om reglering av byggnadsverksamheten stadgade principer.

Besluter kommun i enlighet med 14 § att anslutningsavgift icke skall erläggas, bör för tomter och övriga områden, för vilka med stöd av 2 och 3 mom. anslutningsavgift ej annars borde betalas, i bruksavgift erläggas endast hälften av beloppet enligt den i 6 § avsedda taxan. Denna lättnad gäller under tio år från dagen för ovan avsett beslut eller, i det fall att fastigheten ännu ej anslutits till det allmänna avloppsnätet, tio år från anslutningen. Lättnaden berör icke fastighet, som då beslutet fattades varit ansluten till allmänt avloppsverk längre tid än tio år.

Vad i 4 mom. är stadgat tillämpas även på fastighet, för vilken i denna lag avsedd anslutningsavgift erlagts, innan i 14 § 1 mom. avsett beslut fattats.

Besluter kommun, som fattat i 4 mom. avsett beslut, senare att anslutningsavgift skall erläggas, har kommunen rätt att erhålla sådan avgift endast för fastigheter, vilka efter det beslutet fattats, anslutes till kommunens allmänna avlopp. I fråga om andra fastigheter får härvid endast sådan anslutningsavgift påföras, som föranledes av förändring i förhållandena som ägt rum efter beslutet.

Har mellan kommun och enligt denna lag betalnings-

skyldig fastighetsägare eller -innehavare före denna lags ikraftträdande överenskommit om bruksavgift för allmän avloppsledning länder överenskommelsen till efterrättelse.

F 25 Landskapslag (2002:60) om tillämpning i landskapet Åland av 29 kap. strafflagen

1 §. I landskapet skall 29 kap. strafflagen (FFS 39/1889) om brott mot den offentliga ekonomin tillämpas i dess lydelse när denna lag träder i kraft. Ändringar av 29 kap. strafflagen skall tillämpas i landskapet från det att de träder i kraft i riket.

Med subvention enligt 29 kap. strafflagen avses i landskapet även landskapsandel eller landskapsunderstöd till en kommun eller till ett kommunalförbund.

2 §. Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2002.

Genom denna lag upphävs

1) 29 kap. strafflagen i den lydelse som tidigare varit gällande i landskapet jämlikt 71 § självstyrelselagen samt

2) 6 § 3 och 4 mom. landskapsskattelagen (1993:58).

